

2021.2022.

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
„СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ”

НОВИ САД, БРОЈ 34.

Никола Ђоковић П10

Петар Дакић П2

Драгиња Вареника П2

Елена Бошњак П6

Анђела Клисуре П8

САДРЖАЈ

Реч директорке	04
Помоћници директора	07
Интервју са школским психологом	08
Школски педагог	09
Наши професори - спољни сарадници	10
Професори који су напредовали у звању Од марта до марта	11
Калиграфска секција	12
„Чему још друштвено-хуманистичке науке?” предавање проф. филозофије Предрага Крстића	14
Тим за дигитални развој	15
Исхрана и здравље, тематска недеља	16
Светосавска академија	17
Рецитаторска секција	18
24. Такмичење у беседништву Нови Сад - европска престоница културе 2022	19
Хор и оркестар	20
Драмска труппа „Тачка гледишта”	21
	22
	24

Ђаци генерације	26
Пројекти и хуманитарна акција	31
Професори у пензији	32
Библиотечка секција - Интервју са проф. Сандром Антић	34
„Бук” секција	35
Пројекат „Пут у средиште знања”	36
„Европа и ја”	37
Ученички радови	39
Спортска страна	42
Теодора Жерајић - дугогодишњи члан Новинарске секције	44
Новинарска секција	45
Клуба посвећена Ђорђу Балашевићу	46
Такмичења	48
Ученички радови	50

Реч директорке

Прећходне две ћодине насава се у нашој гимназији, али и у свим школама света, одвијала мало друћачије. Како је насава на даљину утицала на рад Гимназије „Светозар Марковић” и на њен колектив?

Пандемија, званично проглашена марта 2020. године, изазвала је велике промене на читавој планети у свим аспектима живота. Био је то изазов за образовне системе широм света, а самим тим и за нас у Гимназији. Пандемија је нешто што је готово свако од нас осетио и у личном животу. Суочавање са проблемима великог броја оболелих, губитак многих људи, ограничење кретања и социјалних контаката, који су важни за све људе, а за адолесценте посебно, јер су у развојном периоду, било је заиста тешко поднети. Међутим, у сваком злу постоји нешто добро. Ако приступимо на тај начин овој теми, онда увиђамо и то, да се није десила пандемија, не бисмо се суочили са многим изазовима, који су нас оснажили и освестили. Увођење онлајн наставе био је начин да се превазиђе губитак који би настао потпуним прекидом наставе. До изражаја је дошла спремност наставника да се стручно усавршавају, развијају своје дигиталне компетенције искористе образовне платформе. Схватили смо колико је уобичајени непосредан рад са ученицима уз живи контакт драгоцен и тешко заменљив. Процес учења не дешава се у некаквом вакууму, него је знатно сложенији и има своју педагошку, социјалну и емоционалну димензију. Односи који се приликом учења и наставе успостављају између личности наставника и ученика су веома важни, јер се управо у њима рађа мотивација за учење.

Татјана Вукадиновић

Такође, можда и још важнији моменат јесте међусобни сусрет вас вршњака. Оно што је и доказано јесте да је у вашем развојном периоду адолесценције, утицај вршњака, када су у питању вредносни ставови, навике и понашања доминантнији него утицај наставника или родитеља.

Након скоро две ћодине онлајн насава, да ли мислите да ће она ћостаћи уобичајена ћојава? Да ли сматрате да је ово неки вид модернизације школа?

Сматрам да смо током периода пандемије научили доста тога и да ћемо убудуће користити то знање као битан ресурс у одређеним ситуацијама. То јесте модернизација наставе. Наставници су овладали платформама за учење (Office 365, Google for Education) које су конципиране управо тако да служе у образовне сврхе, као и апликацијама које су послужиле у сврхе учења (Viber, Messenger).

Наш школски Тим за дигитални развој Гимназије је 2021. године прошао обуку за систем учења на даљину Муџл. Обука овог типа је била драгоцено искуство за наставнике. Сви наставници прошли су кроз обуку програма Дигитална учионица, имали смо наша интерна дигитална стручна усавршавања. Од почетка пандемије до данас смо пролазили кроз различите фазе, а прва фаза била је само постављање материјала у Гугл учионице.

Сматрам да је овај вид учења на даљину најелементарнија форма рада. То је као када би вам наставници дали само скрипте да учите. Оно што недостаје јесте сусрет и размена – интеракција током које се дешава учење. Зато се и тежило држању часа у реалном времену. У те сврхе током ове школске године набављена је бројна рачунарска опрема, графичке табле, камере и микрофони, који су постављени у свакој учионици, тако да су ученици могли и од куће да прате ток часа.

Може ли да описате неко своје искуство које је оставило снажан утисак на Вас, а које је у вези са недавно измењеним радом школе?

Водила сам седнице Наставничког већа и Педагошког колегијума посредством образовне платформе Тимс (Teams). Обрадили смо планиране теме, али осећај који сам имала док водим састанак са 90 људи је био потпуно другачији. Комуникација је иначе један веома сложен процес и не своди се само на исказивање речи, комуницирамо целим бићем, говоримо и телом, покретима, изразом лица, држањем и многим другим невербалним средствима. Водећи седнице стручних органа имала сам утисак сведености наше комуникације. Мој став према дигиталним технологијама у образовању је амбивалентан.

”
Мој став према дигиталним технологијама у образовању је амбивалентан.”

Са једне стране, свесна сам да се њима постиже изврстан део образовних циљева, а са друге стране, сматрам да се образовни и васпитни рад не могу свести, нарочито не на дуге стазе, само на рад посредством образовних платформи.

Један од показатеља да се ствари враћају у нормалу јесте повратак на кабинетску наставу од 11. априла. Шта бисте поручили ученицима, садашњим ђвацима и друћацима, који никада нису имали прилику да искусе овај вид наставе?

У септембру 2020. године уведен је комбиновани модел наставе у складу са упутством Министарства просвете и тада је из епидемиолошких разлога, да се вирус не би превише ширио, свако одељење распоређено у једну учионицу. Иначе, кабинетска настава у нашој Гимназији постоји деценијама. Тежило се томе да се учионице преуреде у складу са наставним потребама одређених предмета. Тематски садржаји, као и наставна опрема у учионици за одређени предмет усмеравају пажњу ученика и буде радозналост, те их тако и мотивишу на учење. Прелазак на кабинетску наставу догодиће се спонтано, такорећи, неосетно, а када наш часопис буде објављен то ће бити већ и заборављена тема.

С обзиром на то да је ово година „џилоџирања” нове државне матуре, како мислите да ће се садашњи, али и будући матуранци, снаћи на овом новом неизнано испиту?

Мислим да резултати на овом пробном испиту неће бити добри и да њима нећемо бити задовољни. Такву процену дајем имајући на уму следеће. Слабија постигнућа учења током периода онлајн и комбиноване наставе као и чињеница да резултати на овом пробном испиту неће утицати уопште на упис ученика на факултет, увелико одређују резултате на испиту. Предвиђено је да се оцена са пробног испита може уписати у рубрику есДневника, али то ипак не подиже знатније мотивацију ученика да се на њему заиста потруде. Пробни испит је значајан, не толико за ученика као појединца, колико је значајан за школу, за увежбавање процедуре испита и за проверу квалитета задатака на испиту. Још увек има непознатих појединости око увођења државне матуре у будућности, као, на пример, какав ће став заузети универзитети. Свакако, када се званично почне са процесом државне матуре, битно је да све претходно буде добро припремљено и проверено, погрешке и ризици елиминисани, како би ученичко знање дошло до изражаја.

Оставивши глобалну пандемију иза нас, да ли знате како ће изгледати период за Гимназију „Светозар Марковић” и да ли су у плану неки нови пројекти у којима ће ђаци моћи да учествују?

Са великом надом ишчекујем то будуће време у којем ћемо са сигурношћу рећи да је пандемија иза нас. Било је времена када нам је сметала гужва по ходницима, међутим, сада смо се већ ужелели тог устаљеног начина рада, радости и вреве у читавом школском простору, односно, жељни смо тог осећаја пуноће школског живота, који је везан за непосредан боравак у школи. Што се тиче ваннаставних активности, имали смо премијеру и потом још једно извођење представе „Плашим се” драмске трупе Тачка ледоџиџа, одржано је 24. Такмичење у беседништву, изведен програм хора „Добро је!” затим 20. конференција Гениус. Ученички парламент је увелико почео са уобичајеним радом, одржавају се седнице, организују хуманитарне активности. Такође, одржавају се редовна такмичења и већ нам пристижу сјајни резултати са многих такмичења. Сама чињеница да радимо овај интервју нам показује да се и рад Новинарске секције враћа у своје редовне токове. Ту смо, вредно радимо и враћа нам се инспирација и многе креативне идеје траже пут за своју реализацију. Мислим да ћемо од јесени имати још много више занимљивих ученичких иницијатива и пројектних активности, јер енергија која је била спутана претходне две године, жеља за дружењем, сусретима, сарадњом мора да нађе свој креативни израз!

Интервју водила ученица Елена Чобан III4

Помоћници директора

Помоћник директора у нашој Гимназији заслужан је за набавку техничке опреме у школи, која доприноси квалитету наставе у учионици, али и током „наставе на даљину”. С тим у вези, разговарали смо са Катарином Врећом, помоћницом директора за опште послове.

проф. Катарина Врећа,
помоћница директора за
опште послове

Опремање школе било је од великог значаја за нашу гимназију током онлајн наставе. То је подразумевало набављање нових рачунара, пројектора и осталих неопходних средстава за дигитализацију. Рачунари су се, том приликом, издавали на реверс ученицима и професорима. И сада, када се глобално онлајн настава више не практикује, и даље користимо предности опремљености наше школе, па тако, када за неког професора не постоји адекватна замена, наставу држи професор од куће. Наша школа наставиће да се опрема потребним средствима, која доприносе вишем квалитету образовања и да прати савремену технологију.

Поред помоћника директора за опште послове, помоћник директора за наставу планира и организује испите за ванредне ученике

Ванредни ученици, углавном су ученици, који похађају Балетску или Музичку школу паралелно са нашом гимназијом. Такође, постоји ситуација када ученици не матурирају са својом генерацијом до септембра, па прелазе на ванредну наставу. Ванредних ученика нема много, раније их је било више, сада их је свега десетак. Интересантно је то да ученици који похађају овај вид наставе не морају да је физички похађају, могу да дођу на неке часове по избору, све у договору са ментором који им је одређен. Организација је таква да ученик пријављује испите које полаже. Постоје критеријуми по којима им се одређује ментор, ученици од њих добијају литературу, савете и са њима врше консултације.

проф. Драгана Добромиров,
помоћница директора за
наставу

Анђела Опачић и Елена Вујичић 18

Интервју са ШКОЛСКИМ ПСИХОЛОГОМ И КООРДИНАТОРОМ ЕСДНЕВНИКА

Електронски дневник се сада већ дуже време користи, које су његове предности, а које мане?

Електронски дневник је у нашој школи у употреби од школске 2019/20. године. Да бисмо почели да га користимо, било је неопходно да одлука о преласку на другачији начин вођења евиденције „сазри” међу колегама. Имамо два координатора ЕсДневника, проф. Зорицу Николетић и моју маленкост. Пред почетак наставе током неколико година обучавале смо колеге како се користи ЕсДневник. Много тога смо заједно научили и савладали, али и сада умеју да се појаве ситуације које треба решавати.

Предности коришћења ЕсДневника су се показале док је била актуелна пандемија Корона вирусом. Настава је постала „даљинска”, а уз ЕсДневник смо имали начина и повратне информације да пружамо на даљину. ЕсДневник је платформа која нам је омогућила да пратимо учење и напредак ученика и током пандемије. Ово говорим и као просветни радник и као родитељ.

Након скоро три године коришћења ЕсДневника замерам што платформа није направљена као заокружен систем. Рецимо, не постоји опција да се генеришу сва потребна документа која издајемо. Друга замерка се односи на статистичку обраду података платформе ЕсДневник. Статистички подаци се често траже од школа, стога би било логично да један овакав „алат” омогућава да се до њих лакше дође. Нажалост, то није случај.

Како је електронски дневник утицао на организацију школе? Како електронски дневник утиче на ученике и да ли мислите да више утиче позитивно или негативно?

Мислим да су се ученици брзо прилагодили на нови начин рада. Родитељи оцене виде након 48 сати, дато је време да се каже код куће шта је дете добило, а опет је транспарентно и на време. То је промена којој смо се сви прилагодили.

Љиљана Арађански Рајков,
школски психолог и
координатор есДневника

Да ли вибер група олакшава комуникацију међу професорима?

Вибер група је настала пре неколико година, како бисмо за кратко време информисали колеге, а био је месец јул. Група је умногоме олакшала комуникацију, односно, размену информација, недоумица...

Такође, смо „успут” учили како да комуницирамо у једној таквој групи, која је постала и службени канал комуникације током пандемије. Да напоменем да има преко 100 радника школе у групи. Увек је динамично.

Колико је комуникација међу професорима важна за њих саме и на који начин ученици нећу вештину комуницирања?

Нама је свима у школи комуникација веома важна. И оно што кажемо (вербална) и оно како кажемо - телом, ставом, гласом (невербална комуникација). Говорење и комуницирање је наш основни „алат” којим делујемо и на ученике и једни на друге. Свесни тога, негујемо вештине комуницирања како у свакодневном обраћању, тако и кроз наше чувено Такмичење у беседништву, по ком смо познати више од 20 година.

Јако је важно да смо у комуникацији искрени, промишљени и да саговорнику указујемо поштовање. Сигурна сам да ђаци примењују ове принципе још дуго након што матурирају.

Анђела Опачић 18

Школски педагог о потешкоћама у процесу учења током онлајн наставе

” Улога професора је да
подржи ученика и
покрене процес учења. ”

**Будући да је ово прва година како нема онлајн
наставе, како по Вашем мишљењу по утиче на
ученике?**

Две године које су иза нас су свакако биле незаборавне, али оно што је видљиво ове године је да су се дечји осмеси вратили у двориште школе као и у клупе и да су професори коначно у могућности да виде своје ученике. Улога професора је да подржи ученика и покрене процес учења. Ова школска година је прелазни период ка ономе што смо били некада, бар се надамо. Оно што је сигурно, јесте да смо се ужелели једни других и да није било лако предавати, а камоли пратити у некој учионици да ли Гугл или било којој другој која није наша школска, где се не видимо очи у очи. Колико год да су нам данас важни телефони, паметни сатови, компјутери и остали дигитални уређаји, ништа није вредније од тога када можемо да се видимо уживо и да будемо ту једни за друге.

**Да ли мислите да ћемо се икада вратити на наставу
која нам нису потребни електронски уређаји?**

Морам признати да је Корона променила свет. Променила је здравство, образовање као и нас људе, начин на који живимо и волимо. Свакако да треба ићи у корак са напредовањем технологије, али не можемо да занемаримо ни традиционалну наставу.

Драгана Бајатовић,
школски педагог

**Које је теже било да се прилагодите
онлајн настави - ученицима или
професорима?**

Мислим да је било подједнако тешко и професорима и ученицима. Професори су имали задатак да у времену од четрдесет пет минута, у једном периоду чак и пола сата, подржу ученике на процес учења. Док су ученици били у обавези да стечено знање покажу како би били и формативно и сумативно оцењени. Али, након одређеног времена, долазимо до сазнања да је ипак, поред оцена, најважније знање које су ученици стекли и које ће показати на предстојећим државним матурама.

Елена Вујичић 18

Наши професори-спољни сарадници

У нашој школи нејуге се традиција дугогодишње сарадње са Министарством просвете, науке и технолошкој развоја и Школском управом Града Новог Сада. Наши професори, спољни сарадници, доделили су са нама своје искуство о сарадњи коју су остварили у прошеклој школској години.

Александра Поповић,
проф. историје и
самостални педагошки
саветник

Можеће ли да нам кажеће више о њланираним активностима спољних сарадника?

С обзиром на то да сам и за наредну школску годину већ ангажована на истим пословима као саветник-спољни сарадник, моје активности ће бити планиране у складу са потребама Школске управе Новог Сада. Једна од активности која је у најави је и спољашње вредновање рада установа. У сваком случају, ова позиција је веома одговорна и колико год да је ласкав избор у ово звање, оно подразумева и додатно усавршавање и одговорност, како би сви предвиђени задаци били обављени на највишем професионалном нивоу, тако да је додатно усавршавање сигурно једна од активности која ми предстоји у наредном периоду.

На који начин је остварена сарадња и које су њланиране активности реализоване у преходној школској години?

Министарство просвете, науке и технолошког развоја расписало је конкурс на коме су изабрали 200 најбољих наставника у Србији, који су стекли звање саветника-спољних сарадника. Протекле две године, била сам у улози супервизора током полагања пријемног испита за смер Сценска и аудио-визуелна уметност, контролор током полагања мале матуре, супервизор у процесу припреме и снимања часова за образовну платформу РТС-а за предмет српски језик и књижевност у основној и у средњој школи, супервизор током полагања мале матуре, реализовала сам стручно-педагошке надзоре, а затим и пружала повратне информације о активностима и предузетим мерама наставника, васпитача и стручних сарадника и давала стручне препоруке за унапређивање рада.

др Марија Бјељац,
проф. српског језика
и књижевности и
самостални
педагошки саветник

Како се одвија сарадња са Министарством просвете и Школском управом?

Сарађујем са Министарством просвете и Школском управом Новог Сада. Та сарадња се пре свега одвија у циљу побољшања квалитета наставе, како у нашој школи, тако и у другим установама. Циљ такве сарадње је преношење искустава, дакле, упознавање колега са тим методама и иновацијама са којима до сада нису били упознати.

др Радослав Божић,
проф. математике и
самостални
педагошки саветник

Теодора Жерајић IV10

НАПРЕДОВАЊЕ У ЗВАЊУ

Професори у Гимназији нејују комјенције за целоживотно учење и својим примером подстичу ученике. Поред стручног усавршавања, у нашој школи постоји и континуирана у напредовању у звању више од осам година. Поводом тога, разговарали смо са професорима који су у току прошле школске године напредовали у звању.

Може ли да нам кажете више о томе шта за Вас значи напредовање у звању?

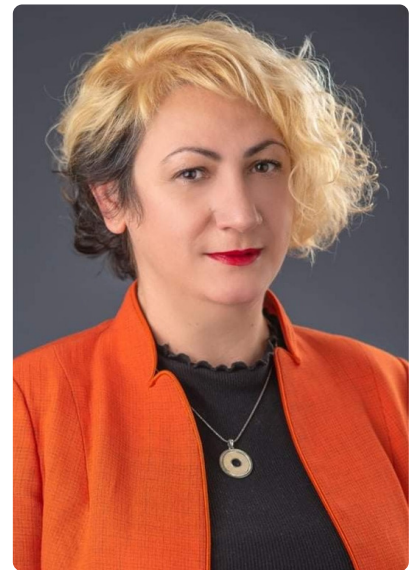
Напредовање у звању је плод мог дугогодишњег, пожртвованог рада и великог труда који сам уложила. Морам рећи да сам и ја сазрела са својим ђацима и да сам много од њих научила и на томе сам им захвална.

Какви су Ваши планови и амбиције за наставак Ваше, надало се, дуге каријере у школи?

Наставићу да пратим иновације у настави и настајају да их примењујем. И даље ћу се трудити да заинтересујем ученике за градиво које обрађујемо користећи различите методе рада. Моја велика жеља је да им моја предавања буду што кориснија за будући живот. У сарадњи са Градском библиотеком урадила сам низ пројеката.

Ош како сте напредовали у звању, које нове методе примењујете у свом раду, а доприносе побољшању квалитета наставе?

Давне 2008. године започела сам један нов начин рада са ученицима, снимање документарних филмова које смо користили у настави, од којих неке можете видети на јутјуб каналу. Била сам ментор многим ученичким радovima који су на разним конкурсима награђивани. Водила сам ученике на разне квизове од 2000. до 2011. године и освојили смо вредне награде (мени, можда најдража, пут у Брисел). Од 2014. до пандемије 2020. године, припремала сам и реализовала бројне јавне часове у сарадњи са колегама из Стручног већа, а и самостално. Мотивација за такав начин рада долазила ми је од мојих ученика који су били веома креативни, вољни за сарадњу, а и дружење. На почетку сам ја писала текст, сценарио и режију, а после сам им била ментор, научила сам их да то сами ураде уз моју малу помоћ. Пронашла сам се и у организацији студијских путовања, а и једне екскурзије.

Сања Глуховић Васић,
проф. историје

др Радослав Божић,
проф. математике

Године 2021. стекао сам звање педагошког саветника и од 2021. године постао сам сарадник при Министарству просвете и Школске управе Нови Сад. Ово звање сам стекао на основу претходног стручног усавршавања и претходног рада, али и тренутно звање захтева даљи рад и озбиљније усавршавање. Звањем самосталног педагошког саветника стекао сам и веће могућности за преношење свог знања.

Анђела Опачић 18

Међународни пројекат: Глобално загревање, март 2021.

Хор Гимназије "Светозар Марковић"
Ментор: Маја Дринчић, проф. музичке културе

ХИМНА ШКОЛЕ

Дан школе,
мај 2021.

Свечано отварање РТВ-а
29.5.2021.

Медијска писменост, предавање
Новосадске новинарске школе,
19.9.2021.

Школа родитељства-Дијана Радојковић
међународни сертификовани едукатор
за родитеље
2.11.2021.

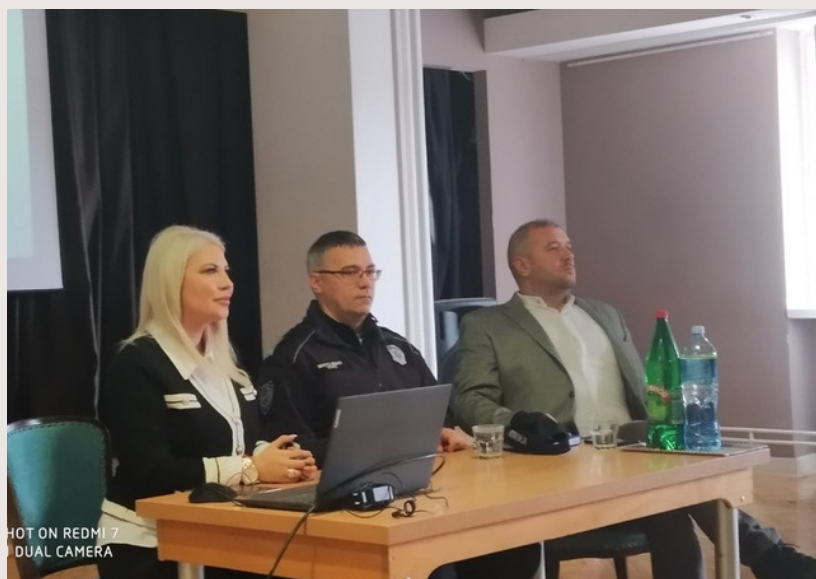
Предавање др Предрага
Крстића, проф. Београдског
универзитета, 23.11.2021.

Предавање др Зорана
Павловића,
Покрајински омбудсман
30.11.2021.

Трибина „Будимо безбедни“
Деа Ђурђевић
1.12.2021.

Трибина Министарства саобраћаја у
сарадњи са Деом Ђурђевић
14.12.2021.

Представа „Плашим се“,
драмске групе „Тачка
гледешта“

ОД МАРТА ДО МАРТА

Предавање
„Утицај
микропластике
и
нанопластике
на животну
средину и
здравље људи”
2.3.2022.

Гостовање
ученика на
Природно-
математичком
факултету,
14.5.2022.

Представа „Место добре раднице”
23.5.2022.

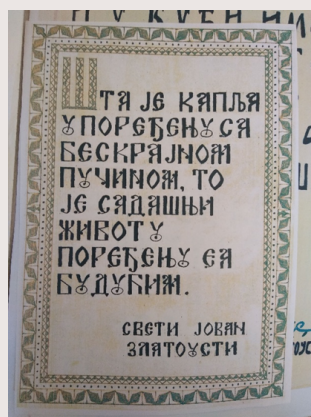
Вече ауторских радова ученика,
7.6.2022.

КАЛИГРАФСКА СЕКЦИЈА

Калиграфска секција је почела са радом у нашој школи пре неколико година. Радимо по посебно осмишљеном програму чији је основни циљ неговање средњовековне калиграфије и ћириличног писма. Чланови Калиграфске секције учествовали су на републичким и међународним такмичењима, а ученици који су постигли запажене резултате су: Ружа Цоцек, која је освојила 3. место на републичком конкурс са међународним учешћем „Светосавље и наше доба”.

На републичком конкурс „Дани ћирилице” Ружа Цоцек и Теодора Вујиновић освојиле су 3. место, док је на републичком конкурс „VI дани Николе Тесле” Аница Цоцек освојила 1. место, а Ружа Цоцек освојила је 2. место. Радови Исидоре Бандин били су изложени, као и радови других чланова Калиграфске секције. Пред крај школске године ученицима наше школе представљамо резултате рада наших чланова кроз изложбу, тако смо ове године представили калиграфске радове на Вечери ауторских радова ученика у школској библиотеци.

др Марија Бјељац,
ментор Калиграфске секције

„Чему још друштвено-хуманистичке науке?“

Предавање Предрага Крстића, професора
филозофије Универзитета у Београду

Предраг Крстић,
професор филозофије

Да ли с'ће мишљења да је филозофија историјска наука, или да филозофија постоји докле год постоји и животи?

Ми смо, можда, једини народ код кога филозофија има поједно значење. Није цењена нешто много ни у другим културама. Мислим да је филозофија изузетно бистра, јер ми, по мом мишљењу, првенствено имамо мањак онога што се назива критичко мишљење. Ако ни за шта друго, она служи за поштовање неке анализе, дијалога, рефлексије и смираја у времену у ком живимо. Живимо у времену брзине и убрзања, где сви имају савршену интелигенцију, али сви придељају бржем начину решавања задатка.

Треба иронићи у нешто, наћи bottom line, што је у овом времену које је, многи би рекли нелиберално, нужно потребно. Заинтересовати се да ли је то жељемо? Да ли, можда, треба да буде другачије? Да ли је ово што јесте, јесте све што јесте?

Да ли се у савременој филозофији и даље примењује латинска изрека, cogito ergo sum, мислим, дакле постојим?

Не сасвим, не постоји савремена филозофија, питање је да ли је икада постојала једна филозофија осим у нашим историјским интерпретацијама. Заправо, постоји милион филозофских праваца, који поново да не раздвајају један са другим. Шилер је ирчио још у 18. веку за природне и друштвене науке, да раздор влада међу њима, јер за јединство је још прерано, тако је овде. Моје колеге помињу и неурологију, дијетику и сличне ствари, што је поново сасвим близу науци. Неки су склони књижевним преливима, баве се смислом живота, они организују социјалне конференције, тако да је данас тежко говорити о јединственој филозофији. Све је то тежко ставити под једну каиу да би се приближило ученицима и студентима. То су бескрајно драгоцене ствари за наш живот, зато треба да оправдамо да смо ми људи, јер по многим заправо и данас као и пре 2,5 милиона година, постојемо јесмо.

Да ли у брзом животу губимо свест о себи и да ли заборављемо да размислимо о томе шта ми осећамо, шта ми жељемо од живота? И који савешни бисмо нам упутили по том питању?

Савешном одмор, заустављање, субверзију и диверзију. Ми смо у машини. Од првих момената филозофије у античкој Грчкој, то је значило једно: имате људе, по оној Аристотеловој ирчи, који се такмиче на Олимпијским играма, оне око стадиона који продају неке семенке, ирчују и остало, имате у врху стадиона филозофе, који посматрају све и изгледа да ништа не виде, а све сагледају. Измакните се. Сви смо ми у машини, у врви, у убрзању, где покушавамо да држимо главу изнад воде и срећни смо ако усмемо. Измаћи се и поставити питање смисла, колико год то ипак звучало, чему то, да ли то жељемо? Како да организујемо власити или живот заједнице? То су елементарна питања која морају поставити, али да бисмо ја поставили и мислили о томе, не само шта осећам, и то је наравно важно, али да бисмо мислили о социјалним осећањима, да бисмо их ставили под критичку лућу, као што је велики Хумболт ирчио: „Устав да се изгради, ја да ја ставимо под лућу наше индивидуалне свести“. Не да ирхватамо ствари здраво за поново, онда се можда и сложимо, можда и не, можда уђемо у неки дијалог, али дефинитивно ми о нечему размислимо, а нисмо вођени кроз живот.

ТИМ ЗА ДИГИТАЛНИ РАЗВОЈ ГИМНАЗИЈЕ

Тим за дигитални развој Гимназије је формиран у оквиру процене дигиталне спремности школе 2017/18. године. Разговарали смо са председником тима Зораном Петровићем

Колико је дигитално информисање постало битно у школама у последњих година?

Последње две године током пандемије онлајн настава у много већем обиму интензивирала је информисање путем дигиталних извора, како интернет портала, тако и друштвених мрежа. Размена информација у школству одвијала се путем образовних софтвера и онлајн платформи које је свака школа по избору примењивала. То је допринело да током комбиноване или онлајн наставе не буде застоја или прекида тока свих информација.

Да ли се и даље уводе иновације у пољу дигитализације?

Све иновације се прате и примењују се оне које доприносе побољшању дигиталне зрелости школе. Од увођења еДневника, примене електронског сервиса као што је „Office 365”, односно, апликација Teams, нови налози наставника и ученика са доменом школе и др. Потпуно је ажуриран и уређен школски сајт. Спроведене су интерне обуке у вези са коришћењем апликативних програма за онлајн наставу као што су: Teams, Google meet, Google classroom, Zoom...и др. Основни задатак тима у наредним годинама је рад на успостављању високог степена интеграције дигиталних технологија у животу и раду школе.

Да ли је професорима било тешко да свој некадашњи начин рада дигитализују?

У почетку је било потешкоћа, али за врло кратко време су се сви прилагодили новим онлајн платформама. Успешно је реализована онлајн настава и велики број часова је реализован уживо путем разних апликација. Чланови Тима за дигитални развој су реализовали обуке како за наставнике тако и за ученике. Креирана су и прослеђена упутства за примену свих платформи који се примењују у школи.

Какав је дигитални развој у нашој школи и каква су Ваша очекивања у пољу најрегована иста?

Дигитална зрелост школе је на високом нивоу. Стратегија развоја образовања до 2030. године се бави унапређењем дигиталних компетенција ученика и наставника тако да у свим школама и у нашој се доста улаже у опрему и развој ИКТ система. Сви чланови Тима за дигитални развој школе, уз стручну подршку директорке Гимназије, учествују у креирању дигиталног концепта рада школе. Тај концепт неће подразумевати само увођење дигиталних технологија у настави већ и развој електронских услуга за ученике, наставнике и родитеље као и размену информација са другим установама.

Зоран Петровић,
проф. информатике и
председник Тима за
дигитални развој

Анђела Опачић 18

ИСХРАНА И ЗДРАВЉЕ

Љиљана Новаковић,
проф. хемије

Да ли се темељске недеље одржавају редовно у нашој школи?

Темељске недеље се одржавају већ неколико година. Ја сам им удахнула животи, када је Министарство просвете одредило да је бићан исход онога што ученици науче, а не само план и програм. Будући да смо добили задатак да децу научимо како да даје податке које уче, примене на свакодневни животи. Сматрала сам да би темељска недеља исхране и здравља била од великог значаја. Као и да те недеље сви професори посвете своје часове бризи о себи и исхрани са својим аспектима.

Да ли се наши ученици на своју иницијативу пријављују за пројекте поводом недеље или је потребан Ваш утицај?

После неког одређеног периода рада са ученицима код њих се спонтано роди иницијатива и заинтересованост да испитају своје границе. Посао нас наставника је да то препознамо и ујединимо ученике на прави пут, као и да их заинтересујемо и дамо им подршку, онда када ни они сами нису сигурни да ли нешто желе и могу. Некада када је човек мотивисан, он ће показати иницијативу за свакакви ствари, али некада не зна да ли би то могао и ви сте ту као наставник да га усмерите и даје му подршку.

Који је први пројекат који сте радили, а у вези је са темељском недељом?

Први пројекат сам радила пре седам година и пошто сам имала час са ученицима после великог одмора ученици се спонтано осетили на мирисе хране које су јели. Некада је то била пица некада тироз или чак и љескавице. Тада ми је дошла идеја да они направе пројекат о томе шта наши ученици једу у току одмора и колико њих се храни здраво. Наредног часа сам их ујединила како да зайочну пројекат, а осећајак је био на њима. Снашли су се одлично. Цео разред се заједно ујединио, поделио послове и прионуло се на посао. Када су све завршили и представили ми пројекат, била сам одушевљена и иако је почела ова темељска недеља.

Елена Вујичић 18

СВЕТОСАВСКА АКАДЕМИЈА

У нашој Гимназији 27. јануара Светосавском академијом, обележава се Школска слава-Свети Сава. Професорка Бранка Букарица подсетила нас је на значај и улогу нашег просветитеља.

Да ли је Светосавска академија сада већ традиција наше школе?

Да, наравно. То је за све нас који учествујемо у организацији и реализацији Светосавске академије велика част, али и обавеза. Није лако бити инвентиван из године у годину, јер смо донекле ограничени тематиком, али се трудимо да сваке године програм буде тематски заокружен, актуелан и да наводи на размишљање оне који га гледају. Мислим да је наш програм увек свечан, достојанствен, уметнички квалитетан.

Како је Академија изгледала ове године?

У условима у којима смо се нашли, проценили смо да ће и ове године, баш као и претходне, програм Академије бити снимљен и 27. јануара окачен на сајт Гимназије. Више сам склона извођењу програма уживо, јер ништа не може да замени атмосферу у којој се осети једна дивна интеракција између учесника и гледалаца, па тај аплауз на крају програма који разгаљује душу учесницима и бива највећа награда за уложени труд... Међутим, ово је било, што се каже, за вечност. Снимљени програм остаје заувек забележен и сигурна сам да ће нам бити драго да се кроз неколико година подсетимо како је све то изгледало у помало другачијим условима. У сваком случају, снимање Академије је било једно ново искуство за све.

Да ли је Вама, као професору српског језика, ово посебно задовољство?

Јесте, свакако. Светосавље представља један посебан тип, пре свега, моралног образовања и обликовања људске личности, а то је оно чему моје колеге и ја тежимо поучавајући младе људе у овим надасве изазовним временима.

Бранка Букарица, проф. српског језика и књижевности

Шта Свети Сава значи за нас и за наш национални идентитет?

Мислим да наш народ још увек није довољно свестан његове величине и на нама је да то покушамо да променимо. Када би људи ишли кроз живот следећи Савине поуке, на свету би било много мање зла и незнања, а више љубави и доброте. Свети Сава је био визионар, човек испред свог времена, можда чак и испред данашњег. Сви ми који смо бирали посао просветитеља смо тога свесни и трудимо се да следимо Савин пут. Бити учитељ и наставник није само позив, то је мисија и начин живота.

Иницијативе за Светосавску академију иницијирала Соња Бјелољрић, проф. српског језика и књижевности

Соња Бјелољрић, проф. српског језика и књижевности

РАД РЕЦИТАТОРСКЕ СЕКЦИЈЕ

Можеће ли да нам кажете више о Рецитаторској секцији. Колико чланова броји?

Број варира, али увек је ту двадесетак ученика који носе програм Светосавске академије, али и учествују у другим школским активностима. Међу њима увек постоји двоје, троје, који су заиста изузетно квалитетни и који се такмиче на Смотри рецитатора.

Како сће дошли на идеју да оснујете ову секцију?

Пошто сам се некада, кад сам била тек нешто старија од наших ученика, опробала у послу радијског водитеља, увидела сам важност технике говора. Дикција, акценти, дисање... све су то елементи који морају бити добро припремљени уколико желимо да говором или рецитовањем оставимо утисак на оне који нас слушају. Увидела сам да се млади плаше јавног наступа, да говоре неразговорно, да су несигурни, тихи, да их велика трема доводи до блокаде и заборављања оног што су желели да кажу... Кроз разговор са ученицима, схватила сам да су неки од њих расположени да вежбањем елемената доброг говора, унапређују свој јавни наступ и на тај начин ојачавају своје самопоуздање. Из тога се родила идеја о рецитаторској секцији која, ево, траје све до данас.

Да ли су ученици наше школе учествовали на рецитаторским такмичењима?

Јесу. У овом делу морам донекле да изразим и своје негодовање, јер оцењивање рецитатора врло често подлеже и субјективности чланова жирија који понекад не обрате пажњу на све такмичаре на начин на који би требало.

Такође, у Србији не постоји такмичење рецитатора које би обухватило само ученике средњих школа који се рецитовањем баве на нивоу школских секција, већ су ту и млади људи који се рецитовањем баве на много професионалнији начин, у овиру културних центара, некада се чак на смотрема рецитатора такмиче и студенти глуме, чланови разних аматерских друштава и трупа. Многи од њих су и старији од средњошколаца, самим тим и искуснији и зрелији. Све то ученике средњих школа ставља у донекле неравноправан положај, али, без обзира на све то, ми врло радо учествујемо на такмичењима.

Ова секција, једна је од секција које красе нашу школу. Шта она доноси њеним члановима?

Науче се доброј артикулацији, да говоре разговорно, јасно и гласно. Уче се да испоштују акценатску и мелодијску правилност. Од рецитатора се очекује култивисан глас, изванредна чујност, разумљивост и изражајност. Вежбају и посебан ритам дисања. Гете је истицао врлине рецитације, наглашавајући да текст треба тако научити и говорити као да долази из срца. Рецитатори се уче да стану пред публику потпуно ослобођени, не заробљени песмом, да проговоре лако и сугестивно. Постићи лакоћу израза, то је императив за сваког доброг рецитатора.

Интервју водила
Анђела Опачић 18

24. ТАКМИЧЕЊЕ У БЕСЕДНИШТВУ

ОДРЖАВА СЕ ПОД ПОКРОВИТЕЉСТВОМ ПОКРАЈИНСКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА
ОБРАЗОВАЊЕ, ПРОПИСЕ, УПРАВУ И НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ-
НАЦИОНАЛНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ АП ВОЈВОДИНЕ

мр Александар Крстић,
проф. филозофије

Може ли украјинко рећи како је прошло овогодишње Такмичење у беседништву, која је била тема и да ли је била инспиративна за ученике?

Овогодишње Такмичење у беседништву ученика средњих школа Србије је одржано под темом: „**Лепо је све оно што нам се допада без икаквог интереса**“. Тема је преузета из корпуса естетичких тема, и произилази из филозофије Имануела Канта. Ученици нису обавезни да тему тумаче контекстуално, дакле из Кантове перспективе, већ је допуштено и ванконтекстуално тумачење. Критичко тумачење, па чак и опонирање је пожељно, што су неки од учесника и показали. Што се тиче импровизованих говора овогодишња тема је била „**мудрост**“. Ученици су морали да саставе неприремљене говоре на ову тему и да их науче напамет и то све у временском оквиру од пола сата. Занимљиво је било слушати како, млади људи посматрају овај појам, шта је све за њих мудрост. Такмичари су показали да умеју да развијају идеје и аргументацију о укусима у уметности, односно да критички доводе у однос уметничко стваралаштво и интерес. Морам похвалити и рад ментора који су дискретно водили такмичаре, не намећући им своја мишљења и перспективе. На овогодишњем Такмичењу учествовале су: Гимназија „Исидора Секулић“, Нови Сад; Земунска гимназија; Пожаревачка гимназија, Електротехничка школа, Земун, Шеста београдска гимназија, Четврта београдска гимназија, Гимназија „Светозар Марковић“, Нови Сад, Средња школа „Доситеј“, Београд, Средња школа „Артимедија“, Београд и Карловачка гимназија. Специфичност овогодишњег Такмичења које је 24. по реду, је у томе што је одржано без публике. Односно једина публика учесницима су били њихови ментори и други учесници. Разлози за ову ситуацију су биле противепидемиолошке мере које су биле на снази.

Колика је заинтересованост ученика за беседништво, има ли квалитетних такмичара?

Што се тиче заинтересованости ученика за реторику, она је увек присутна, са мањим осцилацијама. Живот у контексту пандемијских мера је ствари померио у виртуелну сферу. Враћање у ове оквире ће сигурно појачати интересовање ученика за реторику и беседништво. Ваша научна или техничка умећа могу бити изузетна, али ако их ви не умеете презентовати вербално, вероватно ћете доживљавати професионални неуспех. Ако је самоостварење циљ човековог живота, онда је реторика једно од средстава који га воде ка томе.

Нови Сад

европска престоница културе

2022

Град у ком се родимо, одраснемо, развијемо своју личност, постојаје део нас. Никада не напушта наш дух. Наш град престоница је културе. То је оград људи који у њему живе, оград хедонистичког начина живота нас, Новосађана. Пројекат који слави Нови Сад, најљубљивије је осмишљен и симболично се односи на мостове, којих Нови Сад има чак 21, они представљају слободу, будућност и живост самог Новог Сада. Наша школа испратила је годину у знаку културе од самог почетка, а ми смо тако и посејали дате изложбе.

1. Миграције у уметности, уметности миграција – Галерија Мајнице српске
Ова изложба састоји се од бројних ликовних радова на тему миграције, укључујући и радове нашег сликара, Паје Јовановића. Изложба са темом миграција и сеоба, изложена је у Галерији Мајнице српске у Новом Саду. Састоји се од појединачних да социјално правимо личне изборе. Не глобализује, већ нас чини делом исте. Проналазимо ликове којима одређујемо судбину, повезујемо се са њима њиховом причом, чућем њих познајемо нас, активирамо нашу најдубљу емпатију и добијемо одговоре на нека од најбитнијих животних питања. Ово није само изложба, већ наше учествовање ка самознају.

2. (Не)Настањени – Три слободе

Ову изложбу имао је прилику да види свако ко је у овом периоду од месеца дана прошао Три слободе. Ово је изложба фотографија најбољих светских фоторејортера од којих су неки Ворен Ричардсон, Алиса Мартинова и Масимо Сестини. Састоји се од 58 фотографија и 28 фоторејортиража

Изложба се састоји од уметничких фотографија, направљених углавном током неких од највећих светских криза. Оно што је за ову изложбу карактеристично је то да иза сваке слике постоји прича и њен исход. Слике прате углавном сиановнике држава према свету и сведочи нам о томе да иако ратни чин, миграција је ствар индивидуалца.

3. Хероине Сиомен-збирке Павла Бељанског – Три галерија 2

Ова мултимедијална изложба сада у лук Хероине и биће представљена 20. маја. На изложби ће бити представљено седам уметница: Надежда Петровић, Зора Петровић, Љубица Сокић, Милица Зорић, Видосава Ковачевић, Лиза Крижанић и Леонова Св. Павловић. Поред њих изложба ће обухватити још уметница које су се бавиле фотографијом у другој половини 20. и почетком 21. века.

Концерт хора и оркестра

Гимназија „Светозар Марковић” је гимназија са дугом традицијом и негује љубав према музичкој уметности у којој се нарочито истичу хор и оркестар под диригентском палицом проф. Маје Дринчић. Свој успех потврдили су и ове године у музичко-драмском програму „Добро је”, који је одржан у нашој школи.

Како бисте описали овај велики њовајак хора?

Ми смо били присутни све време и радили смо заиста и онлајн, слали смо снимке, снимали смо у цркви, прошле године смо овде у школи снимили низ нумера, којима смо представили наш рад. Морамо вратити оптимизам и нама, и људима. Морамо вратити социјализацију и повезаност, заједништво људи. Да људи изађу из куће и посећују концерте.

Музичко-драмски њројрам „Добро је” има симболичан назив. Шта се иза њој назива крије?

Сваки дан кренемо са добро јутро, наставимо са добар дан и добро вече. То добро пожелимо махинално, не размишљајући шта смо рекли, а заправо то „добро”, иза себе крије веома снажну поруку. Да заиста будемо добро. Хор дуго није радио у смислу јавних наступа, због епидемиолошке ситуације која нас је задесила. Радујемо се певању, радујемо се певању пред публиком и желимо свима добро. То је порука коју желимо да пренесемо.

Приредба се састојала од њачки које су биле на латинском језику. Збој чеја сје одабрали баш овај језик?

Радили смо са професорком латинског и француског језика, Тамаром Деспотовић Ђурчић, која је ментор драмске трупе „Тачка гледишта” и то је био њен избор. Наступ смо закључили песмом овогодишње победнице Беовизије.

Хор у овој школи веома дуго и усјешно ради. Кажите нам нешто о активности хора у њројеклом њериоду?

Примећује се да су ученици трећег и четвртог разреда одустали од учествовања у хору и оркестру, што није добро. Због прекида јавних наступа, они су изгубили вољу и то је нека негативна новина. Позитивно је то што и даље имамо велики број ученика који певају у хору.

Хор и оркестар

Разговарали смо са професорком о
протеклим и планираним активностима

У нашем хору има и ученика који су ђохађали нижу музичку школу, чак и оних који ђохађају средњу. Да ли им ђо ђредсђавља неки вид насђавка каријере и да ли је хор оно шђо их ђосебно исђуњава?

Видећемо да ли ће се и касније неки одредити за музику, али у сваком случају музичка школа тражи дисциплину, тачност у извођењу, сваки тон се мери. Тамо иду на такмичења, добијају врло озбиљне оцене. Онда дођу овде, где певамо заједно и свирамо музику која је потпуно другачија од оне која се у музичким школама изводи. Они се овде ослобађајући изражавају на неки потпуно другачији начин. Мислим да је то веома важно за њих. Добијају тај луфт и вентил да буду своји, ја им дајем ширину да буду слободни, чак ми и дају идеју када радим аранжмане. Ученици музичких школа су и више него добродошли на хору и оркестру, нарочито у оркестру, али сваки наш члан је драгоцен, без обзира на музичко образовање.

**Маја Дринчић, проф.
музичке културе,
диригенткиња хора и
оркестра**

Каква су Ваша очекивања ове године, а какви су Вам ђланови за следећу?

Ове године смо вредно радили, од самог почетка. Већ у октобру смо учествовали на „Омладинском, хорском фестивалу”, где смо спремили око 15 нумера. Онда је уследила припрема за снимање за Светог Саву, где смо, такође, спремили Светосавску химну и једну стару српску Светосавску химну, чак старију од „Ускликнимо с љубављу”, која се зове „Пој Србе, пој”. Имали смо концерт са Поп хор Радијом, у Радничком дому након чега смо тај хор угостили у нашој Гимназији. Припремамо се за „Нови Сад европска престоница културе” и два велика наступа, а то су: манифестација „Распевани мостови”, која ће се одржати у јулу, од 19. до 23. јула, и један слет у којем ће наши ученици, такође, учествовати, а одржаће се крајем августа, односно 1. септембра. Све вас позивам да дођете да нас гледате и у летњим месецима, да не буде све везано за школу, дакле, излазимо на улицу и певамо.

Анђела Опачић I8

ДРАМСКА ТРУПА „ТАЧКА ГЛЕДИШТА”

**Интервју са
Тамаром Десџоновић-Ђурчић,
проф. латинској и француској
језика и мастер аудио-визуелним
уметником**

Како је ишао процес настанка представе и одакле је дошла инспирација за њу?

У септембру, школске 2019/2020. године, драмска трупа „Тачка гледишта” наставила је са радом. Трупа постоји од 2003. год. а представе које су створане или адаптиране, игране су на француском и матерњем-српском језику. Након успеха који је представа „Мартин сан” имала претходне школске године, трупи су се поред Нађе, Катарине, Хане, Анђеле, Ленке, придружили и нови чланови: Елена, Немања и Сара. То су наши ученици из трећег и другог разреда. У представи „Соба Давидова”, желели смо да нам циљна група буду првенствено млади људи, а потом и њихови родитељи, који би кроз представу могли да се поистовете са карактерима и временом у коме живимо, као и личностима којима смо окружени, те да преиспитају квази-вредности којима се данас у великој мери придаје значај.

Може ли давати коментар на изведбу ђумаца и како сте задовољни крајњим резултатом?

Моји млади глумци су врло озбиљно приступили грађењу својих карактера. Нагласила бих да су проглашени и првацима у импровизацијама на фестивалу у Апатину, одржаном у децембру 2019. године. Након премијере оставили смо да публика забележи на папире утиске и одговори на неколико питања. Питате ме да ли сам задовољна премијером и начином на који су млади гимназијалци то изнели? Да, наравно да јесам! Свакако, не бих на сцену пустила нешто о чему немам добро мишљење. Невероватно је колико су студиозно приступили својим ликовима и контролисали простор у коме су играли. Катарза у потпуности! И код нас и код публике! Добродошли на следећи наступ! Лично бих волела да видим више младих у позоришту! Оно је сматрано за здраво и исцељујуће још од Старих Грка. Поставља се једино питање: зашто се неки плаше да у њега кроче?

Представља „Соба Давидова”
јун, 2021.

Којем правцу иријада представља, можете ли рећи нешто више о њеном драмском аспектију?

Представа обухвата три вида драмске методологије, а то су: театар у образовању, развојни театар и процес драма. Овакав вид представе подразумева колективну креацију, стварање ликова, „испробавање ципела тих ликова” и писање сценарија. Почетна тачка „Собе Давидове” био је цитат из америчког филма „Плажа” из 2000. године. Од тог конкретног подстицаја, наставила сам даље драмске активности и радионице, које су резултирале коначним представљањем 3. јуна 2021. године, у Свечаној сали наше гимназије. На последњој проби у марту 2020. године, снимили смо кратак филм који представља кошмар и халуцинације главног лика. Тај филм искористили смо као трејлер за представу, поставили га на сајт школе и чекали повратак на наставу. Пробе су се наставиле на јесен, потом опет заочене због пандемије у децембру. Вратили смо се на наше „коронарно-климаве позоришне даске” након ускршњих празника и коначно, одиграли премијеру у јуну 2021. године. Представа је дакле, склапана и расклапана, готово две школске године, што је доста времена!

**Позориште је смањено за здраво и исцељујуће
још од старих Грка**

Из уїла чланова Драмске секције

Одакле сїе добили идеју за тїему їредсїаве, да ли сїе више сами радили или уз їрофесоркину їомоћ?

Хана Вукнић IV2: Од професорке смо добили књигу „Плашим се”, ауторке Вање Николић, и читајући ту књигу смо добили идеју тј. она нам је била стуб за даљу разраду представе. На основу тога смо, заједно са професорком, разрадили монологи и дијалоге и склопили представу.

Која је їорука їредсїаве, шїа мислиш да они који їоїледају їредсїаву їреба да сазнају и науче из ње?

Нађа Текић I3: С обзиром на то да је тема страх, пре свега код младих, свако ко погледа представу може да види са чиме се млади људи сусрећу, шта они не разумеју и како се заправо осећају због тих својих страхова.

Коїа їлумлиш у їредсїави и шїа можемо да научимо од ївої лика?

Сара Марић IV2: Ја у представи глумим мајку једне девојке која се суочава са страхом од тога да се супротстави својој мајци, која је тера да пође њеним стопама уместо да прати своје снове. Мајка представља нарцисоидну особу која спутава своје дете и не дозвољава му да се изрази како само жели. Мислим да ако неко пролази кроз такав страх попут те девојке, са њима треба бити стрпљив, треба их саслушати и пробати да помогнемо или макар саосећати с њима и ставити им до знања да нису сами.

Предсїава „Плашим се”
марї, 2022.

Из уїла људи који имају блиску особу која се суочава са неким сїїрахом или їроблемом, шїа мислиш да моїу да извуку из їредсїаве шїо би их научило како да їомоїну или буду їодришка їої особи?

Немања Симић IV2: Ја бих рекао да је најбитније, што данас често, нажалост, није случај, да се прво потрудимо да разумемо ту особу и чега се она плаши, али чак и ако имамо добре намере не би требало да их форсирамо, и ако не разумемо узрок њиховог страха треба да сагледамо ствари из њихове перспективе и тако пружимо подршку.

Као нов члан їруїе, какав је ївої уїїисак након одїїране їредсїаве и како си се снашла у їроцесу сїїварања свої лика?

Марина Ђурановић III3: Пошто сам нов члан трупе, нисам очекивала да ћу добити једну од главних улога, али ми повезивање са ликом није било тешко, због тога што сам имала сличних проблема кад сам била млађа. Неке сцене ми јесу биле застрашујуће, али генерално процес стварања целе представе и сарадња са осталима су били јако занимљиви и драго ми је што сам учествовала у томе.

Марија Добрић III3

Ђаци генерације

Уна Лукић

Твоје школовање су обележиле многе активности; икакмичила си се из многих предмета, била члан Новинарске и Драмске секције... У чему је кључ добре организације времена и реализација свих обавеза?

Сматрам да не постоји неки посебан кључ добре организације. Воља је битна, јер ако желиш нешто, можеш то постићи чак и када немаш времена. Мени се догађало да ми се одређене обавезе преплићу и да се дешавају у истом дану, са малом временском разликом; то је био случај са Окружним такмичењима из књижевности и историје. Захваљујући разумевању Драгане Бошковић, моје разредне, и Александре Поповић, професорке историје, успела сам да се изборим са тим. Лично сматрам да нисам била довољно добро организована, пре ће бити да сам радила више ствари одједном, што звучи смешно, али је истина. Школско Позорје је најбољи пример како изгледа мој мултитаскинг на делу. Један од примера је било гостовање Светлане Бојковић; сигурна сам да су тада професорка Милена Маричић и професорка Јелена Давидовић имале већу трему од мене око тога да ли ћу ја стићи да завршим све што сам замислила.

Шта је пресудило да изабереш Светину гимназију?

Завршавала сам 8. разред основне школе и била сам готово сигурна да ћу уписати друштвено-језички смер неке гимназије у Новом Саду; имала сам две опције. Гимназија „Светозар Марковић” није долазила у обзир због општег смера, јер сам ја сматрала да сам друштвенак. Међутим, сећам се, била сам на Републичком такмичењу из историје у Ивањици и причала сам са наставником историје о упису. Он ми је предложио Светину гимназију, са аргументом: „Колико ја знам теби одлично иду и природне науке. Познајући те, ти би се у Светој гимназији одлично снашла; они имају пуно секција и могућности. Тамо је, пре свега, атмосфера која теби одговара.” Након тога, одлучила сам да се распитам о Гимназији. На сајту сам видела огроман број ваннаставних активности и просто одлучила да је упишем.

Гледајући стечено знање, освојене награде и проведене ирепууике у нашој Гимназији, хо чему ћеш је највише иалмииши?

Тешко ми је да издвојим нешто посебно. Свака активност и секција су ми донеле нешто своје. Упознала сам много различитих људи, сусрела се са различитим мишљењима и ставовима, радила са различитим професорима. Незахвално је према свим мојим пријатељима који су учествовали и свим професорима који су менторисали да издвајам нешто посебно. Светину гимназију ћу памтити заувек, јер је постала део моје личности. Захваљујући њој, постала сам веома толерантна особа. Сада у свему тражим компромис, и у најгорем најем зрно доброг. Верујем у сваку особу на овом свету, али и не само да поштујем, већ и волим свачије разлике и уживам у друштву људи који су потпуно различити, не само од мене већ и једни од других.

Који је твој савет за садашње и будуће ђаци Гимназије „Светозар Марковић”?

Мој савет за садашње, а и будуће ђаци Гимназије је да не буду лењи и да заиста искористе све могућности које им се пружају, јер ће само тако да пронађу и упознају себе. У сваком човеку је похрањен потенцијал, од нас лично зависи како ћемо га користити. Не постоји оправдање за комформизам и пасивност.

Ђаци генерације

Вукашин
Анђелковић

Који је твој савет за садашње и будуће ђаци Гимназије „Светозар Марковић“?

Истрајте у школовању. Покушајте да одрадите све обавезе на време да бисте имали што више слободног времена на крају и лакше прошли кроз школовање. Потрудите се да имате што боље оцене, јер ће вам бити потребне за упис на факултет. Насупрот томе, оцене нису све нити су најбитније. Гледајте да из гимназије изађете као образовани људи, да имате много знања из сваке области и да заиста будете поносни што сте гимназијалци. Оцене ћете добити сада и значиће вам само да остварите следећи степен образовања, али знање које стекнете током школовања ће вам много више значити за цео живот. Потрудите да од њега нешто остане након што изађете кроз врата Гимназије након четири године. Укључите се у што више секција. Иако додатне ваннаставне активности и обавезе можда не звуче одмах примамљиво, оно што ћете у секцијама научити и људе које ћете тамо упознати је, можда, једино школско искуство које ћете најдуже памтити и које ће заувек остати уз вас.

Шта је пресудило да изабереш Светину гимназију?

Када сам уписивао средњу школу, нисам још увек могао да се одредим за неку конкретну професију, односно, да се тако рано специјализујем у нечему. Одлучио сам да упишем гимназију, па је једино било питање коју да изаберам. С обзиром на то да ме ни природне, а ни друштвене науке нису посебно занимале, одлучио сам се да упишем општи смер. Такав одабир би ми понудио све, па бих тако могао лакше да се усмерим на оно што ме заинтересује кроз четири године школовања. Једина гимназија општег смера у Новом Саду јесте Светина гимназија, па самим тим је било веома лако одлучити се. Мојој одлуци је допринело то што сам знао да Светина гимназија нуди велики број ваннаставних активности у којим сам желео да се опробам, као и одлазак на екскурзије сваке године.

Познај си као неформални дизајнер школског часописа. Да ли ти је тај рад одузео много времена? Како си успевао да ускладиш школске обавезе са радом у секцији?

Свакако да јесте. Иако је понекад тај рад био веома напоран, никада није био досадан. Често се дешавало да смо као секција остајали по читав дан у школи радећи на часопису, од јутра до сутра, што би се рекло. Понекад су и викенди били радни. То ми није сметало, јер сам радом на часопису изостајао са часова, а често и успевао да избегнем одговарање уколико се нисам довољно спремио. Ипак, све би ме то, на крају, одједном сачекало када бих се напослетку вратио на часове. То слободно време које сам добијао покојим изостанком сам могао лакше да искористим да учим и организујем своје обавезе, па самим тим нисам имао проблем да ускладим рад у секцији и школу.

Гледајући стечено знање, освојене награде и проведене тренинге у нашој Гимназији, ко чему ћеш је највише хвалити?

Дефинитивно ћу је највише памтити по Новинарској секцији, а потом по екскурзијама и такмичењима. Рад у Новинарској секцији ми је великим делом помогао да се одредим за своју професију, односно, да се бавим уметношћу, илустрацијом и дизајном. Учествовање у активностима ми је значило, јер је стварало забаву и промену ритма свакодневне монотоније похађања школских часова.

Ђаци генерације

Марко Марић

Био си активан члан бројних секција и Парламента школе. Шта ти је то донело и како ти је помогло у даљем школовању?

Да, био сам члан многих секција и Парламента, што ми је било од велике помоћи. Научио сам шта је тимски рад, шта значи добити задатак и завршити га на одређени начин, бавио сам се снимањем и монтажом филма, научио сам многе организационе способности и начине на које могу да решим проблеме који настају у раду. Стекао сам многе вештине као што је глума, између осталог и на енглеском језику, што је допринело томе да унапредим изговор страних речи. Певао сам, писао новинске чланке, научио сам да рецитujem на руском језику, али пре свега, стекао вештину рада са људима. Учио сам кроз разне догађаје и манифестације. Изашао сам са неким искуством које мислим да ће ми изузетно значити у животу. Највише знања сам понео из Новинарске секције, и то знање стално примењујем, а сада и преносим другима. Парламент ми је помогао, јер сам научио како да покренем људе и да схватим колико је воље и снаге потребно да би се нешто урадило; то је место где вежбамо организациони рад и рад са великом групом људи у којој сви имају различито мишљење и право гласа. Био сам и учесник Такмичења у беседништву где сам стекао вештину говора и убеђивања других у своје ставове, али и умеће аргументоване расправе. Све ово ми је била значајна одскачна даска за даље успехе.

Шта је пресудило да изабереш Светину гимназију?

Мој процес бирања средње школе је дуго трајао; распитивао сам се о свим могућим гимназијама, па чак и о медицини, јер сам размишљао да након средње школе упишем Медицински факултет. Определио сам се за општи смер. За Светину гимназију сам само чуо да постоји, све док нисам отишао на Сајам образовања у ОШ „Прва војвођанска бригада” на Новом насељу, где су били представници Ученичког парламента из Гимназије „Светозар Марковић”. Њих троје су били ти који су ме, у свега сат времена свог излагања, убедили да је то прави избор за мене. Истакли су да Гимназија има пуно секција и да је Ученички парламент активан, што ми се посебно допало. Они су представили школу у најбољем светлу и баш онако како сам је ја доживео. Никада нисам зажалио што сам је уписао.

Гледајући сачувано знање, освојене награде и изведене тренушке у нашој Гимназији, ко челму ћеш је највише њалмити?

Гимназију „Светозар Марковић” ћу највише памтити по људима. Схватио сам колико су они заправо значајни, почев од професора, па преко познанстава и пријатељстава које сам стекао у Гимназији. Школу чине људи. Данас кад посетим Гимназију, после скоро две године како нисам у њој, видим да то за мене више није иста школа. Зграда је ту, неки професори су се изменили, али опет понављам, школу чине људи. Без њих је то само још једна обична зграда у низу. Били су пресудни професори који су хтели да помогну да урадимо нешто, они који су хтели да учимо једни од других; људи који су били спремни да неуморно раде између 8 и 12 сати на разним пројектима и манифестацијама. Поред свега тога, они су били увек ту за нас. Посебан значај за мене имају разговори са Терезом Перишић-Гашпар, професорком психологије, Миленом Маричић, професорком српског језика и менторком Новинарске секције, и Мајом Дринчић, професорком музичког и вођом хора. Сви су били пуни подршке. Колико год су они мене мотивисали, сматрам да сам исто толико и ја њих мотивисао, али и сви ми који смо носили те ваннаставне активности. Да их тад није било, као што их није било за време пандемије, сигуран сам да ми Гимназија не би била у оваквом сећању у каквом је сада.

Који је твој савет за садашње и будуће ђаци Гимназије „Светозар Марковић”?

Данас су, нажалост, и ђаци и студенти изузетно пасивни; нису свесни тренутка и шта све баш у том тренутку могу да виде и сазнају. Немојте мислити да су четири године у средњој школи дуг временски период, јер сада кад се осврнем видим колико су те године пролетеле. Мој главни савет је да не буду пасивни, да се труде да се активирају и да заиста нешто науче. Школа је јединствено место, има неки јединствени склоп различитих људи где сви једни од других учимо. Живите у тренутку у сваком смислу те речи и максимално га искористите. Задовољан сам како сам ја провео свој средњошколски период и та бројка од 12 ваннаставних активности које сам свеукупно похађао није мала. Већина људи се фокусира на забаву и на дружење, а не размишља о животу и о будућој каријери за коју ће морати да се одлуче на крају, а неће знати шта желе. Ја сам заиста, кроз поменуте ваннаставне активности, схватио шта ме занима и чиме желим да се бавим. Једном сте у средњој школи, искористите то. Верујем да је наша Гимназија једина у Србији која може да се похвали чиме све располаже.

Баца генерације

Била си активна чланица Ученичког парламента школе и похађала си семинаре у Петници. Шта ти је то донело и како ти је помогло у даљем школовању?

Имала сам велике амбиције да учествујем у доста ваншколских активности и програмима који су ми доносили неку врсту неконвенционалног учења, развоја и знања. Семинари у Петници су ми омиљене успомене у последње четири године и тамо сам упознала неке од својих најбољих пријатеља. Искуства које сам тамо стекла су ми помогла да се све лакше и лакше сналазим у изазовима које ми школовање доноси. Тамо сам константно била подстицана да налазим што креативније начине размишљања, да размишљам изван кутије и да тражим актуелне „проблеме” у свету око себе и могућа решења за њих. У Петници сам похађала семинаре биологије и схватила да тиме желим да се бавим у животу.

Једна си од главних носилаца чиниаве реализације програма „Global Warming, Global Warning”. Како је итекао сам процес рада на пројекту? Да ли ти је то одузело доста времена?

На пројекту сам радила заједно с Рељом Јоцићем и Страхињом Ђукићем. Уз њихову помоћ, добру организацију и поделу рада, није нам одузело превише времена, а и време које смо провели радећи на том пројекту било је уживање! Наравно, кад год желите да дате све од себе и да се потрудите за неки пројекат, неминовно је да ће вам одузети доста времена. Свако од нас троје је имао неки специфичан задатак – ја сам била фокусирана на обликовање теме и решење проблема глобалног загревања, Реља је био задужен за креирање филма и визуелне ефекте, док нас је Страхиња упознавао са законима Европске уније, исправљао наше логичке грешке и помагао помало у свему. Уз помоћ професорки Ксеније Новевски и Милице Марјановић, читава прича је добила свој финални облик и донела победу.

Ленка Стевић

Гледајући стечено знање, освојене награде и ипроведене итренуишке у нашој Гимназији, по чему ћеш је највише памити?

Мислим да је још увек рано да знам шта ће ми остати највише у сећању, али за сад мислим да ће мој средњошколски период обележити међуљудски односи у Гимназији, дивни професори посвећени својим ученицима, међусобна колегијалност као и процеси учења, стварања, креативни процеси, али и уживања и одмарања са мојим другарима из одељења.

Ђаци генерације

Страхиња Ђукић

Гледајући стечено знање, освојене награде и проведене тренинге у нашој Гимназији, то чему ћеш је највише валимити?

Своје средњошколске дане ћу памтити по одличном друштву, изванредним професорима који су се трудили да нам пренесу знање, али и по великом труду и раду уложеном да стекнем одличне успехе.

Пандемија је обележила школовање твоје генерације. Да ли су ти онлајн и комбинована настава оштежали учење?

Сматрам да је пандемија и тај онлајн режим „наставе” веома уназадио ученике, јер многи нису навикли да уче сами на своју иницијативу. Било је тешко реализовати провере знања за време онлајн наставе, па је самим тим и мотивација за учењем била мала. Некако смо успели да се прилагодимо том режиму. Ипак, сматрам да је комбиновани модел био много бољи, јер смо коначно могли да се социјализујемо и дружимо, али је, са друге стране, било веома тешко постићи све. Било је дупло мање времена за оцењивање, па смо имали по пет провера у једној недељи. Највише ми је жао што смо због пандемије изгубили две екскурзије, укључујући матурску. Имали смо среће што смо успели да имамо матурско вече.

Један си од главних носилаца чиставе реализације програма „Global Warming, Global Warming”. Како си дошли на идеју за овај пројекат? Колико ти је значило стечено гимназијско знање за реализацију самог пројекта?

Инспирацију за пројекат смо пронашли у нашем окружењу. Стварање дивљих депонија, као и ширење огромне градске депоније, подстакло нас је да размишљамо о начинима како да ослободимо природу од нагомиланог смећа и да га што ефикасније искористимо. Наравно, ова наша замисао никако не би била реализована без наших професора који су нам пренели знање које смо користили и директно нам помогли у истраживањима.

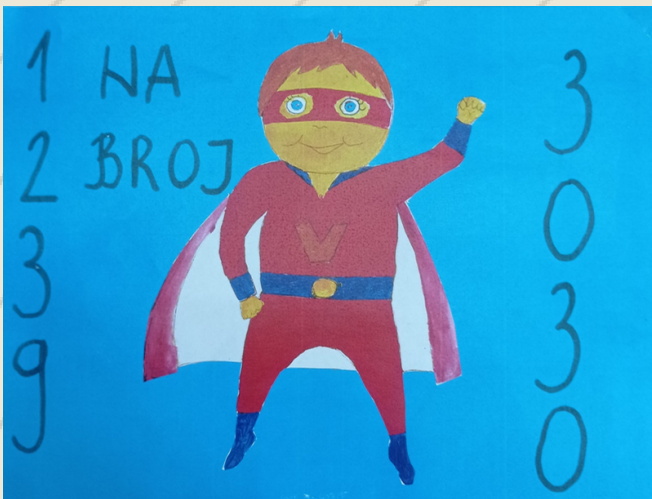

Теодора Жерајић IV10

ПРОЈЕКТИ И АКЦИЈЕ

ПРОЈЕКАТ „ЗА ЧИСТИЈЕ И ЗЕЛЕНИЈЕ ШКОЛЕ ВОЈВОДИНЕ”

Ученици од првог до четвртог разреда, уз подршку и сарадњу професора координатора и сарадника, учествовали су у Програму „За чистије и зеленије школе у Војводини” у школској 2021/2022. години који су расписали Покрајински секретаријат за образовање, прописе, управу и националне мањине – националне заједнице, Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине, Покрајински секретаријат за енергетику, грађевинарство и саобраћај, Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство, Покрајински секретаријат за спорт и омладину и Покрајински секретаријат за привреду и туризам у сарадњи са Покретом горана Војводине и партнерима ЈП „Војводинашуме” и Градом Новим Садом – Градском управом за заштиту животне средине. У оквиру пројекта реализована је едукација ученика кроз различита предавања, бројне креативне и едукативне радионице. Организована су предавања гостујућих предавача са Технолошког и Природно-математичког факултета у Новом Саду. Ученици су уредили еко кутак, учествовали у озелењавању просторија школе и школског дворишта. Своја знања о рециклирању и компостирању су применили кроз бројне практичне активности, укључујући израду саксија од пластичног материјала и садњу лековитог биља.

Плакаћ радиле ученице Милица Борља и
Мајгеа Бајић II9

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА

Чланови Ученичког парламента организовали су хуманитарну акцију прикупљања новца за Вукана Стојиљковића, деветомесечног дечака из Враћа, који болује од спиналне мишићне атрофије. Предвођени идејом Николе Тепавца, ученика I5 разреда, организовали су ову акцију, којој се придружио значајан број ученика наше школе, који су успели да скупе новчани износ од 148.030,00 рсд.

Анђела Опачић I8

ПРОФЕСОРИ У ПЕНЗИЈИ

Беатрикс Заварго,
проф. енглеског језика

Када се осврнете на свој рад у школи, које тренутке бисте издвојили као најзначајније и најлепше?

Након скоро пола деценије, колико је прошло од мог првог радног дана у просвети, са осмехом могу да кажем да је рад са децом заиста најлепше занимање које неко може да пожели. Поред многих потешкоћа којих има у свим професијама, током свог рада доживела сам и безброј лепих тренутака. Радовала сам се сваком успеху својих ученика.

Како је на Вас утицао рад са децом, и шта сте Ви од њих молили да научите?

Бити окружен младим људима који су радознали и жељни знања одувек ме је одушевљавало, јер сам волела изазове, а тога је у раду са њима увек било. Ја сам их учила како да решавају проблеме и превазилазе тешкоће, а они су мене научили да не мора све да буде савршено и да није сваки проблем толико значајан колико се то нама одраслима често чини. Захваљујући томе, временом се ублажио и мој перфекционизам који ме је током многих година пратио, постала сам толерантнија према својим ђацима.

Да ли је истина да су професори, због рада са децом, увек млади у души, и да ли Вам сада недостаје школа?

Верујем да је тако. С обзиром на то да су професори окружени младим људима, треба да држе корак са њима, да прате актуелности свакодневног живота како би могли одржати интересовања својих ученика, водити их адекватно кроз предвиђену тематику градива. Волела сам рад у школи, али сматрам да за све постоји право време. Мој рад није престао мојим одласком у пензију - и даље сам изложена изазовима, само што имам нову и другачију "публику". Уместо радозналих ученика окружују ме радознали унци којима, такође, покушавам да пренесем своје знање - знање професора енглеског језика, али и своје знање и искуство педагога.

Када се осврнете на свој рад у школи, које тренутке бисте издвојили као најзначајније и најлепше?

Да би човек био успешан и задовољан у свом послу треба да га воли. Ја сам волела да предајем енглески језик. Истина је да је он као предмет заиста захвалан за рад, док је истовремено и „публика“ таква, али је љубав према ономе што радите увек од велике важности и значајног доприноса. Када угледате осмехе и сјај у очима ученика који се радују, јер су научили нешто ново на часу, једноставно дате све од себе да и на следећем часу изазовете ту радост и те осмехе. Када ђаци осете да се професор искрено труди да им пренесе што више знања и они се много озбиљније ангажују и учествују у том процесу. На тај начин подстичемо једни друге.

ПРОФЕСОРИ У ПЕНЗИЈИ

Да ли је истина да су професори, због рада са децом, увек млади у души, и да ли Вам сада недостаје школа?

Рад у школи ми недостаје што због ученика, што због колега. Недостаје нам она свакодневна рутина, коју сам имала тридесет и осам година. Када би ме питали шта би одабрала да имам деветнаест година, мој одговор би био да бих ишла истим путем.

Када се осврнете на свој рад у школи, које тренуци бисте издвојили као најзначајније и најлепше?

Поделила бих их у три групе:

1. Непосредна настава

Најзначајнији тренуци у непосредној настави су били подизање свести ученика за важност кретања, вежбања тј. свесног утицаја на здравље.

2. Разредни старешина

Као разредном старешини, било је најзначајније и најлепше охрабривање и јачање у њиховом брзом сазревању.

3. Колектив

Што се тиче читавог колектива школе, био је леп осећај припадности, сарађивања и колегијалности већине колега.

Како је на Вас утицао рад са децом, и шта сте Ви од њих молили да научите?

Можда нисмо довољно свесни, да и деца мењају нас, не само ми децу. Ако је било некада тежих тренутака, тада се спомињу лепа дешавања, јер су лепе успомене остале доминантне.

Шта је кључно да би професори током дугогодишњег рада, одржали ентузијазам и посвећеност послу?

Првенствено је битно да волиш свој посао. Бити професор је прво позив, тек онда посао. Надоградња је свесност и одговорност.

Катарина Зељковић,
проф. физичког васпитања

Шта је кључно да би професори током дугогодишњег рада, одржали ентузијазам и посвећеност послу?

Човек је толико млад у души, колико дозвољава да се прилагоди, прима неке нове идеје, примењује нова средства. Деца то раде са лакоћом. Доносе неки нови ентузијазам, неке нове идеје. Утичу својим најчешће добрим расположењем и ти то примаш, некада и свесно.

Марија Добрић ПЗ

Ви сѐе библиотекарка у нашој школи, да ли је библиотека заиста украс наше школе?

Бити школски библиотекар значи свакодневно бити окружен децом и младима шћо, за мене лично, пресѐавља посебно задовољство и привилегију. Истина, осим шћо сам професор српске књижевности и језика, ђо сѐруци сам и библиотекар, шћо претпостављам да значи да сам компетентна особа за овај диван ђосао!

Мишљења сам да би библиотека сваке школе, ђа и наше, претбало да буде њен украс. То би значило да је ђосао свакој библиотекара да кроз библиотечке, културне и уметничке садржаје и активности у сарадњи са ученицима и професорима удахне овом простору посебну енергију.

Сандра Антић, библиотекар

Шћа читање квалитетног шћива, остваром и класика, пресѐавља за адолесценције?

Читање репрезентативне литературе и класика, младе ђуде учи живоју, ђравим вредностима, елоквенцији, речности, ђодстиче на размисање и промисање, решавање проблема... учи их критичком мишљењу! То је оно шћо је неспорно.

Шћа ова секција значи за њене чланове?

То би претбало ђитати њих... Убеђена сам да значи много, или ђаман онолико колико им је ђотребно да осетте и друго било школског живојта мимо наставае које ће се једном с радом сећати. Пре свега рад и дружење, развијање талента и квалитетно ђроведено време ван наставе. Ако извојим утиске својих бивших чланова, Елене Тадић, која је као ученик ђенерације 2019. ђодине за „Гимназијалац“ изјавила да ће као најлепши семент ђоком школовања ђамити учешће у секцији „Млади библиотекари“, онда, верујем да секција свих ових ђодина остварује своју мисију.

Када је секција кренула са радом?

Библиотечка секција основана је још 2010. ђодине и радила је ђуних десет ђодина ђод називом „Млади библиотекари“ све до ђандемље, а данас има нови назив – „БУК“ секција, шћо би значило – библиотека, уметности, култура или „књиа“ на енглеском језику.

Колико чланова броји?

Секција данас броји 20 чланова, ђо су талентовани ученици који воле да читају, ђишу, воле уметности и културна дешавања.

Како сѐе дошли на идеју да је ђокренете?

Оној моменту када сам ђостала школски библиотекар, сматрала сам да претба да ђокренем неки ђим ученика који ће својим активностима, идејама и креативним радом донети иновације у оквиру школског живојта и ваннаставних активности. Идеја да се ученици мотивишу да воле књиу и читање, да се друже, сѐичу нова знања из области библиотечарства и развијају своје таленте ми се чинила као довољан разлој за ђокрепање ове секције. И будући да сам на ђај начин наставила сарадњу са својим бившим ученицима који су ђостали њени чланови, ова активност имала је и сентименталан значај.

БИБЛИОТЕЧКА СЕКЦИЈА

ИНТЕРВЈУ СА ПРОФ. САНДРОМ АНТИЋ

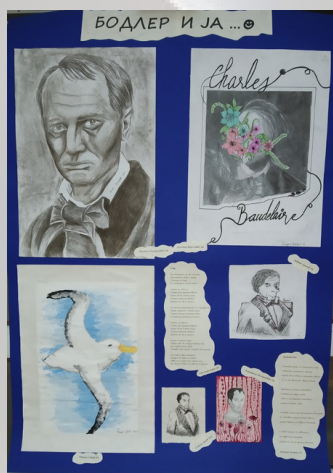
Анђела Опачић 18

„БУК” СЕКЦИЈА

Изложба: 190 година од рођења Ђуре Јакшића

Изложба: 200 година од рођења Шарла Бодлера

Учешиће секције у акцији Библиотичкој друштва Србије „ЧИТАЈ ГЛАСНО”

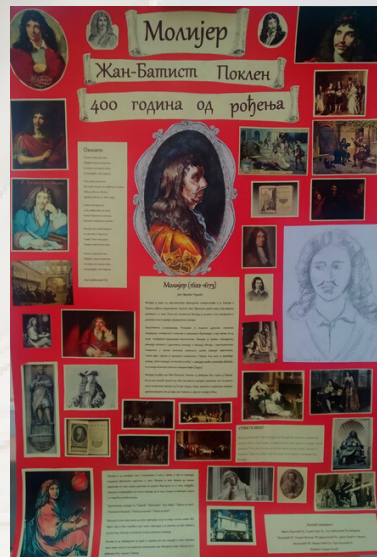
Изложба: 180 година од рођења Лазе Костића

Учешиће у радионицама на тему културе њивора - Библиотичка секција „БУК” и Рецитаторска секција (октобар 2021 - март 2022)

Учешиће у пројекту „Пројектори да видим ко си” 28.3.2022. године у КЦ „Еђице”

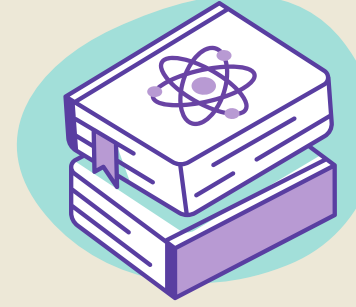
Пано њиводом Дана ођиворених ерађиа у библиотикеи, 2.6.2022. њод

Савиндан 2022.

Изложбе њиводом књижвених јубилеја њиредиле чланице „БУК” секције: Теодора Шуињар II8, Драђана Беркловић II8, Љиљана Миланковић II8, Кађиарина Виђиошевић II8, Љубица Ађбада IV5, Валерија Зађорац IV5, Сођиђа Јокић IV5, Деђана Рађић I2, Теодора Жерађић IV10, Мариђа Грђић II3, Тара Бошковић II3, Анђела Ђурић II3, Дађана Дешић II3, Ивана Нешковић II3, Ивана Чађрило II3, Мариђа Рађошевић II3, Кађиарина Миланковић III6, Крисђиђина Ођар III9, Ања Алексић III3, Ања Љубинковић и Анабелла Миђађиовић III5.

Професор: Сандра Анђић

ПРОЈЕКАТ

" ПУТ У СРЕДИШТЕ ЗНАЊА "

РАЗГОВОР СА ДР ГОРДАНОМ ХАЈДУКОВИЋ,
ПРОФ. ФИЗИКЕ

Када и како је настјала идеја за овај вид истраживања?

Идеја за овај вид истраживања јавила се након објављених резултата ПИСА тестирања 2012. године. Било је пуно полемике на ту тему у медијима, али чињеница је да је чак 35 посто ученика у Србији постигло резултате испод просека када је у питању научна писмености. Идеја је била да се ученицима приближи наука на њима приступачан и допадљив начин, да ученици осим знањима из науке овладају и знањима о науци као облику људске делатности. Ученичка истраживања у оквиру пројекта повезују различите природне феномене и екологију, али и доприносе развијању одговорног односа према животној средини тако да је ово уједно био и начин да допринесемо остваривању исхода који се односе на бригу о здрављу и животној средини, а који су наведени у програмима наставе и учења.

др Гордана Хајдуковић,
проф. физике

Са обзиром на то да је ово прва година реализације пројекта у нашој Гимназији, да ли сте задовољни како су урадили задатке?

Лично сам веома задовољна бројем ученика који се укључио у пројектне активности с обзиром на то да рад на пројекту није била обавезна активност. Што се тиче самих радова, ученици су реализовали једноставне огледе, вршили различита мерења, сређивали и анализирали добијене резултате, дизајнирали, користили знања из више научних дисциплина, математике и информатике, стицали вештине истраживачког рада. То су прави мали научни радови, па како не бити задовољан. Са сваким наредним задатком примећује се значајан напредак код ученика што се види у њиховим радовима. Истраживачке активности ученика су реализоване у циљу припреме Фестивала науке који ће ове године бити организован онлајн тако да ћете се и сами моћи ускоро уверити. У оквиру пројекта настао је и рад- видео игрица мултимедијалног карактера „Спасимо Земљу”. Рад је на конкурс Европски дневник освојио трећу награду. И овај рад ће, такође, бити представљен на Фестивалу науке 2022. тако да ћете моћи приступити игрици, забавити се, али и нешто ново научити.

Да ли планирате да наставите овај типични ученичкој истраживања и наредне школске године?

У нашој школи се образују будући академски грађани, ученици који ће своје образовање наставити на неком од факултета или високошколских институција. Знања и вештине које овим путем стичу су им драгоцене, а уз чињеницу да постоји и велика заинтересованост у плану је наставак и проширивање активности. Ове године остварили смо сарадњу са једном основном школом, а за наредну у плану је сарадња и са неким институцијама из окружења.

Теодора Жерајић IV10

ЕВРОПА И ЈА

Европски дневник 2021/2022. је пројекат Делегације Европске уније у Републици Србији. Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарства за европске интеграције Републике Србије

„Европа и ја” наградни је конкурс за креативне радове ученика средње школе од првог до трећег разреда који се такмиче у пет категорија: фотографија, видео, блог, ангажовани уметнички рад и мултимедија. Теме овогодишњег конкурса су: ЕУ и Србија, ЕУ у мом свакодневном животу, Митови о ЕУ, Људска права- моја права, Животна средина и климатске промене су важне. Ове године је на конкурс учествовало 120 тимова и ученика са својим радовима, у наведеним категоријама.

Милош Дракул, Ана Скенцић и Лана Тодоровић, ученици 19 разреда Гимназије „Светозар Марковић” су на конкурс „Европа и ја” освојили треће место са мултимедијалним радом „Спасимо Земљу”. Њихов рад је едукативна видео игрица која повезује знања из области екологије, физике, хемије, биологије и географије са СТЕМ вештинама. Ученици су овом игрицом желели да укажу на важност очувања животне средине као и на климатске промене које представљају претњу планети.

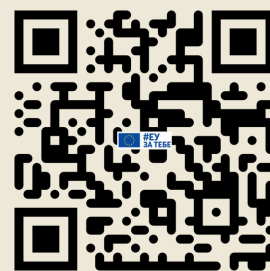
Ученици су 9. маја отишли на наградно путовање. Преносимо вам њихове утиске.

„Путовање је било веома садржајно и узбудљиво. Посетили смо Будимпешту и Љубљану- Европске престонице које су освојиле наша срца зеленилом, знаменитостима и културним наслеђем. У Будимпешти, прелепој мађарској престоници, обишли смо Трг Хероја и дворца Вајдахуњад, зграду Парламента, а посебан доживљај било је крстарење Дунавом и уживање у погледу на овај прелепи град. Уследио је обилазак Будима и тамошњег велелепног дворца, Рибарског бастиона, Матијине цркве и Председничке палате. У предаху смо уживали у погледу на Пешту и далеко познатим кремпитама.

Пут нас је водио до Љубљане, града који одише шармом, града на малој реци са бројним мостовима, прелепим улицама и калдрмом којом саобраћају бициклисти. Обишли смо центар и Прешернов, Градски и Конгресни трг. Успињачом смо дошли до замка- атракције са чије се осматрачнице пружа предиван поглед на град и околину. У Музеју марионета упознали смо се са словеначком традицијом луткарског позоришта.”

Рад ових талентованих ученика можете погледати на веб страници европски дневник на следећем коду:

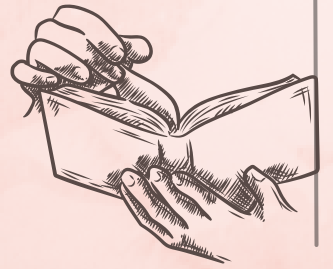
ЕВРОПА И ЈА

УПУТСТВО ЗА ИГРИЦУ

На главном менију се налази неколико опција. Једна од њих је ПРОМЕНИ ЈЕЗИК. Помоћу ове опције можете одабрати неки од понуђених језика. Такође, можете подешавати јачину звука помоћу опције ЗВУК. Да би сте започели игру кликните на опцију ИГРАЈ. Након изабране опције појављује се модел Земље. У горњем левом углу налазе се ЛИСТИЋИ који представљају новац помоћу ког је могуће откључати нове континенте и океане. Почетна сума тих листића је 1000. Игрицу је могуће започети откључавањем било ког континента или океана. У нашем случају ми смо одабрали Европу. Након откључавања појављују се три мисије које се прелазе одговарањем на питања. По завршетку споредних мисија појављује се ГЛАВНА, која обухва та питања из претходних споредних мисија. Питања су из области екологије, географије, хемије и биологије. Уколико приликом одговарања на питања дате нетачан одговор, губите батерију која представља гориво ракете помоћу које се крећете око Земље. Да би се батерија напунила потребно је одрадити мањи задатак у виду скупљања муњица. Поред муњица, такође, сакупљају се папири који симболизују смеће које се налази на Земљи. Преласком главне мисије завршава се спасавање континента или океана. По завршетку свих мисија на једном континету или океану на исти начин се спасавају и други. Након спасавања свих континената и океана игрица је завршена. СПАСИЛИ СТЕ ПЛАНЕТУ!

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

Сеобе – Куда идемо?

Шетамо, дана не знам број. Чини ми се да су прошле године, а можда, само месеци или неколико недеља од кад смо кренули. Више се не сећам шта је било пре овога, а ништа шта ће бити после.

Увече, најравивши лојор, окупили смо се око ватре уморни, знојави, гладни и без наде. Не знамо камо идемо ништа зашито, али ето – идемо. Полећали смо једно до друго и брзо ујонули у сан. Чуо сам дубоке удахе мојих другова војника, џуцкање догореле ватре и шум лишћа на околном дрвећу. Цео лојор сјава, а мени сан неће на очи. Како год се окренем, нешто ме жуља, тура, боцка, земља је превише тврда, а праве није – само прашина.

Одустадох од покушаја да заспим и лејох на леђа. Кад оно, имам и шта да видим. Бескрајни, плави круи и у њему милион звезда! Дах ми је зашито на секунд. Никада нисам видео иако прелеј призор. Покушао сам да избројим звезде, али узалуд! Превихе их је! Свод је био бескрајно велик, да се човек уклаши ње величине. Нема океана, ништа земље иако велике, а ни иако сјајне. Али ово небо је вечерас било само моје.

Одједном, осећим како постојем лакши – као да лебдим. Земља ме није више жуљала, ништа ми се прашина завлачила под кошуљу и лејила за знојаве пруге. Слободан, корачао сам ка звезданом своду. Звезде су ми се све више приближавале или сам ја њима, нисам више био сигуран. Ено, види ону једну, са моје десне стране, најсвећлију на целом небу! Кренуо сам према њој, верујући да ако стигнем до ње, ова плашња ће бити тојова. Неће бити више умора, плача ништа жуљева у цицелама и смрада који нас праши од самој почетка. Бићу слободан и безбедан, чисти и одморан!

Јао среће, јој радосни!

Свадох на тренућак и приметих још звезда. Шта ако су све ове грује звезде сада за све моје другове војнике, као што је ова моја мој излаз? Господе, ја то је милион звезда, милион жеља, милион нада, милион судбина! Можда и усидемо да се садамо овој мучној, бескрајно дугој плаши на који смо дошли!

Јао среће, јој радосни!

Сада сам на дохват руке од мој сада, моје звезде. Већ замишљам своју судбину у рукама, како ме треје и искуњава празнину коју осећам већ месецима. Могао сам да осећим тојину дома, суву одећу и мирис мајчиног пракаша који нисам јео не плашим!

Могао сам да чујем, као из даљине неке далеке прошлости, буку лојора, војника који су се будили и спремали за даљи пут. Али ја сам безбедан у свом дому, крај ошмишта, тојину сакојан плајући мајку како ми приноси прањир са ручком. Али она изненада нестане, а прањир је јао на јод и разбио се у хиљаду комада, прањен плашним тојин звуком.

Таг отворих очи. Схватио да сам у лојору. Тојину дома заменила је плашно јајра. Земља је ојей била тврда и прашњава, а јук је скоро био спреман за полазак. Поледах у небо, пламо где је била моја звезда, али сада је није било. Сада је на бескрајном, плавом крују била само једна звезда, највећа и најсјајнија од свих.

Озбело Сунце ме је врашило у сурову и плашну плашност. Таг се распуких шта сан није био плаван, али сад барем знам куда идем – ка звезди сада.

Марина Ђурановић III3

Гимназијалци препоручују

КЊИГЕ

Маргарет Атвуд „Лопов млада”

Ово је узнемиравајућа, замршена прича о животима три пријатељице, Роз, Тони и Чарис, које деле заједничку рану – Зенију, бившу дугогодишњу „пријатељицу” са факултета. Зенија је, по мом мишљењу, један од најнезаборавнијих антагониста Маргарет Атвуд. Она искориштава слабости својих пријатеља и интимност као оружје, како би ушла у животе главних ликова, искористила њихово поверење и симпатије у своју корист. Сада се Зенија, за коју се мислило да је мртва, изненада појавила – чак је и њена смрт била обмана. Маргарет се враћа годинама у прошлост, анализирајући животе ових жена, и на сатиричан начин представља динамику пријатељства, моћи и поверења.

Ива Шљука III4

Дарон Асемоглу, Џејмс Робинсон „Зашто народи пропадају”

Ако сте се икада запитали зашто су неке земље богатије од других и који су догађаји довели до тога, управо књига о којој је реч има све одговоре. Зашто народи пропадају је интересантно написано са жељом да нам приближи и објасни како је политички систем неке нације или државе директно везан за њен просперитет и економски успон. Књига нас води на путовање кроз историју док објашњава како су људи на власти довели свој народ у невоље или благостање. Аутори књиге Зашто народи пропадају тврде да фактори као што су географски положај, знање или количина природних ресурса нису пресудни за развој и богатство државе. Уместо тога, успостављене политичке институције и њени лидери играју далеко већу улогу. Ако тражите књигу да би проширили своје видике о светској историји и политици, Зашто народи пропадају је без сумње књига за вас.

Елена Чобан III4

Припремила Елена Чобан III4

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

Улица липа

Улицом корачам са мислима
својим,
Испуњена необичним осећајем
сете
Под ногама ми измиче путељак од
липовог цвета жут
Године лете
Сенка за мном у стопу корача
И она је порасла са мном
Моја је снага све јача и јача
И године иду за мном
У мирису липе нађох свој мир
мисли ми од љубави трепте
Сетих се неких драгих и вољених
људи
Године лете
И пролазиће дани, као песма
приметити нећу, да све је ово као
сан
да липа као и ја цвета сваки дан
а године ће одлетети, нека сећања
ће ипак остати вечна

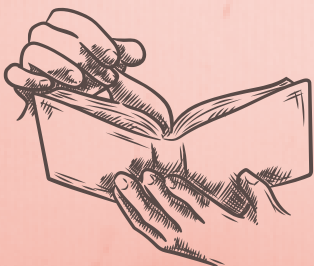
Хелена Зурковић 17

Хасанајиница – жртва или јунакиња свој времена

Јујиро је, година 2022. Жена се буди поред мужа, сирема се, доручкује заједно са њим. Он је осмајтра као бојињу. Као стваратеља његовој најлепшеј сна. Пошљује је, слаже се са њеним ставовима, воли је и није ја страх да искаже њу љубав, ја ни њу. Она оглази на њоца као шеф одељења, сва срећна знајући да је чекају исти права као и права било кој мушкарца, као и права било кој људској бића. Осећа се моћно, посебно, захваљујући женама које су се бориле за нас, за наша права, за наше заслужено место. Захваљујући женама још Хасанајинице. Јујиро је, година 1647. Жена се буди одвојено од свој мужа. Чека ја. Не сме прва да му приђе, јер женама то не доликује, зар не? Не сме да му покаже своју љубав, не сме да му искаже своја осећања. Јер Боже, она ни не треба да их има. Иако зна да је ипрешно, она слуша разум и не оглази до повређеној мужа, који само њу чека. Она слуша морале и очекивања које је представило друштво тој времена. Жена не сме да воли, жена не сме да мисли, осећа... Она није ни жена, већ власништво свој мужа, њеној тосодара. Муж, разочаран и бесан, ошраши се од свој власништва, даје ја, продаје. Он тира Хасанајиницу од куће и од деце, знајући да она није мола ништа да уради поводом тога. Одузима јој њено дело за које је она дала цео животи. Немајући многа моћности, Хасанајиница налази новој мужа, тосодара. Иако је нашла друго уочишће, иако је пријала другом, она осећа празнину, самоћу и тућу. Јер једино њено дело, уједно и најлепше, одузето је од ње. Без размишљања и без икаквој страха, јер зна да је крај, она се убија прег самим бившим мужем (Хасанатом) и децом. Њена смрт представља оличење сваке жене тој доба, сваке жене која је била злостављана од свој мужа. Она представља сваку проливену сузу жене нејознајној имена, сваке модрице, илача и љубица. Мола је другачије да осигури, али није. Иако је мола још да живи, да ствара ја чак можда и да заволи, поднела се као жртва свој времена, несобично, да остале жене не би осетиле оно што је она осећала.

Хасанајиница је била жртва свој времена, али јунакиња нашеј. Јер збој ње ми, жене, слободно живимо, шетамо, мислимо, причамо, волимо. Збој ње ми се не илашимо неправде, не илашимо се да искажемо наша осећања и ставове. Збој жене као Хасанајиница, ја јоносно и без страха кажем да сам ЖЕНА!

Исидора Марков 110

Спорт

Наша школа је већ годинама успешна у разним спортовима. Што се тиче одбојке, увек се налазила на прва три места. Ове школске године имали смо изузетан успех када је у питању женска одбојка. Освојили смо прво место на Окружном и друго место на Међуокружном такмичењу.

Ученице које су учествовале на такмичењу су: Тијана Баруџија IV8, Милица Анушић III9, Ксенија Сокић II6, Елена Чобан III4, Ана Стојчић II3, Милица Бурка I4, Уна Шумоња I4, Лана Ранитовић I8

Ментор: Миодраг Кијановић

Елена Вујичић I8

Спорт

ЏУДО И КАРАТЕ

На Спортској школској олимпијади у Зрењанину која је одржана од 19. до 22.05.2022. године наши ученици у борилачким спортовима остварили су следеће резултате:

Џудо: **Сава Мишић** 17 освојио је 1. место

Милана Кушић 15 освојила је 3. место

Карате: ученици Милица и Петар Крндија 17 освојили су 3. место

БАСКЕТ 3x3

У организацији Савеза за школски спорт града Новог Сада у новембру на СПЕНС-у, одржано је Школско такмичење у баскету 3x3. Баскет екипа наше школе освојила је треће место.

За школу су играли: Александар Чепреги II6, Богдан Бабић II7, Никола Грба II8, Урош Дашић III3, Угљеша Милосављевић III0 и Грегор Прокопић II7.

Екипу је припремао и водио професор Ђорђе Модић.

Атлетика

На Међуокружном такмичењу у атлетици:

Андрија Ерг освојио је 2. место у дисциплини 100m,

Тијана Самарџић освојила је 2. место у дисциплини скок у даљ,

Андрија Амбер освојио је 4. место у дисциплини 400m.

Ментор Дејан Чобанов

ФУТСАЛ

На градском првенству у фудзалу наша школа постала је првак града.

За школу су наступали: Андреј Нинковић II8, Вукашин Лојовић II8, Милан Мирковић II8, Срђан Исаковски IV7, Теодор Митровић IV7, Немања Чеман IV4, Веселин Медић IV6, Милош Васић I6, Радован Анушић I6, Вукашин Адамовић IV4, Алекса Моравић IV8, Дарио Аврамов III3 и Никола Стантић III3. Екипу је припремао и водио проф. Ђорђе Модић

Елена Вујичић I8

Теодора Жерајић- дугогодишњи члан Новинарске секције

**Када и како си одлучила да се
придружиш Новинарској секцији?**

Новинарској секцији сам се придружила на почетку првог разреда. Тада је за мене јавни наступи био мисаона именица; нешто незамисливо.

Међутим, у основној школи сам се такмичила из драматике и имала сам огромну љубав према дизајну. Желела сам да се опробам у нечему новом, да савладам своје страхове и да стекнем нова искуства. Искрено, рад у Новинарској секцији је у великој мери допринео мом развоју и развијању различитих компетенција. Уочавам огроман напредак. Захваљивала сам се Богу, озбиљности и пуно рада, али је вредело.

Која репутација ти је омиљена и зашто?

Омиљена репутација ми је баш она коју сам прву радила за Школски спорти Србије, још у првој години моје школовања у Гимназији. Интересовали смо се за оне који су освојили награде на такмичењима у кошарци и баскету. Позитивна енергија је била невероватна. Иако смо се још први пут упознали, била је веома пријатна атмосфера. Било је још осећања озбиљан. Камерман, спортисти, ја... сви смо се смејали. Снимали смо неколико пута. Касније је она емитувана на РТС-у што је још један успех и награда за рад.

**Како је било радити на ТВ
репутацијама?**

Репутације су захтевале професионалност, концентрацију и време. Ипак, увек су биле занимљиве и јуне смеха. Онај осећај када гледамо коначну верзију је изузетан. Заиста су биле предивно и незаборавно искуство.

**Током својег рада у Новинарској секцији
била си на многим трибинама. Која је
то било мисао била најзначајнија и
која је оставила најјачи утисак?**

Најзначајнија трибина је дефинитивно она на Фестивалу фирмичних брендова. Била је интерактивна и веома интересантна. Сагледала сам ствари и из једне групе перцептивне, проширила своје видике и стекла нова знања. У ствари, на трибини се разговарало о свим стварима које мене интересују; дизајн, новинарство, драматика, језици... Упознала сам дивне људе сличних интересовања.

**Са каквим искуствима и сећањима највише
Новинарску секцију и да ли ће ти она искуства
значити даље у животној?**

Новинарска секција је обележила и улепшала мој боравак у Гимназији. Упознала сам неке јавне личности, стекла дивна пријатељства, искуства и остварила многе успехе. Изашла сам из зоне комфора. Помогла ми је да развијем своју личност и одлучим чиме желим да се бавим у животној.

НОВИНАРСКА СЕКЦИЈА

Новинарска секција наше школе дуго година чува традицију и квалитет. Иза нас је година коначно повратка у свакодневицу, па је самим тим и ова школска година била испуњена дешавањима, које је наша секција испратила. Наши журналисти били су задужени за све текстове и интервјуе који се у овом часопису налазе, док је техничка подршка била задужена за дизајн часописа, а менторке су биле професорке српског језика и књижевности Јелена Давидовић и Милка Симовљевић. Ову годину можемо и назвати годином обнове, с обзиром на то да је преходна постава наше секције мајурирала прошле године, а да су се ове придружили ученици првог разреда. Свој свежих идеја и нових амбиција са искусством и рутином, резултовао је новим бројем „Гимназијалца“, који сведочи о успешној години иза нас.

Ваша Новинарска секција

Гимназијска клупа посвећена Ђорђу Балашевићу, нашем бившем ученику

Оливера Балашевић, посетила је нашу школу 17.6.2022. године у име фондације „Балашевић” и тиме учврстила дугогодишњу сентименталну везу коју је, њен супруг, Ђорђе Балашевић, некадашњи ученик наше школе имао. Приликом посете уручена је златна плочица на којој је угравиран симболичан натпис „Неки нови клинци”, која управо позива на радовање доласку нових генерација који ће у ову школу ући, али и изаћи као перспективни људи.

Сама ова плочица има метафорично значење. Да ли тај њен натпис оставља поруку да ће кроз ову учионицу и школу, проћи много генерација који ће одавде изаћи као формиран, млади и перспективни људи?

„Неки нови клинци” је назив песме у којој се помиње школска клупа, а у којој мери је то и метафоричан назив, то остаје на вама. Са жељом да једног дана, после неких значајних раскрсница, које ће бити пред вама и у вашем сазревању и професионалној оријентацији, сетите се, па кажете ја сам заслужио да ми је тамо и име. Све оно што даље носите кроз живот, највише носите из школских клупа. Не само образовање, не само педагошке или научне предметне чињенице, него највише време у овој заједници. Ја сам по свом формалну образовању професор, најлепшег предмета после музичког, физичког и здравственог васпитања. Оно што ме је поприлично уплашило, јесте претходна година, када се настава спроводила онлајн. Уплашила сам се да је то онај девети круг пакла, коме се, можда, неповратно губи људскост, да новим генерацијама нећемо развити емпатију и постављамо питање шта ће бити с нама.

Напоменули сте значај школске клупе у песмама Ђорђа Балашевића и рекли сте да је то једина клупа по којој га можемо памтити.

Једина клупа која може да нас подсећа на Ђолета, ниједна друга. Да ли је то нека друга клупа парка, клупа у возу, у оно време кад смо се ми возили, наравно да не. Он је помињао само ову клупу у две песме, школску клупу. Сматрам то врло важним и интересантним за неког ко је љубавни поета. Он школску клупу помиње у љубавној песми „Још једна песма о првој љубави” и наравно, у песми „Неки нови клинци”. Клупа, стрипови испод клупе, напомињу нам време прве љубави и тај период одрастања кроз школу.

Свакако ћемо га памтити као гимназијског романтичара. Шта мислите о новим генерацијама? Да ли се, можда, неке ствари мењају или суштина ипак остаје иста?

Можда наизглед. За мене само у технолошком смислу. Ја припадам аналогној генерацији, ви сте дигитална генерација, али када је реч о емотивности, о емотивној интелигенцији, како то називају, мислим да се ништа не мења. Напротив, све је и даље у емоцији. Зато и кажем да би Ђоле могао и комотно да буде саставни део уџбеника из хемије, јер она припада том основном принципу који нас покреће, а то јесу емоције. Ниједан дигитални софтвер не може заменити, онај прави истински осећај, кроз интеракцију, кроз први контакт очима. Неко ти се учини драг и обузму те осећања, а то, на срећу, још увек не може да се деси у дигиталном свету.

Фондација „Балашевић” негује хуманост. Не хуманост каквом је се сада сетимо, већ хуманост у смислу људске тоpline и човекољубља. Да ли Вам је то, можда, план и за даље?

Мислим да код човекољубља не постоји план. Где је плану је можда и предумишљај. Овде је то на нивоу интуиције и инстинкта. Мислим да смо се и пре нашег формалног упознавања прво препознали, управо по том аспекту, који си сада напоменула, а то је људскост. То је заузимање за оно што је помало на граници хедонизма. Оно што је уживање у тој чежњи за животом и оно што заправо може бити живот, у сваком тренутку. Па чак дотле да ми нисмо ствари, чак и кад су биле пресудне, посматрали онакве какве су, него како би могле лепше да буду. И то нас је негде 42 године држало на релацији неких лепих рима и стихова и наше узајамности. Стихова који су дошли из тих животних релација. Боле није неко ко се на нивоу својих имагинација и стваралаштва, бавио неким фантазмагоричним сликама. Можда је он због тога и у толикој мери препознатљив на нивоу свих генерација, јер пише из оне лепе непосредности живота.

Интервју водила Анђела Опачић I8

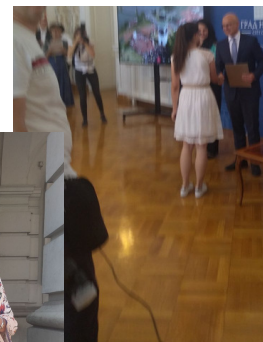
Такмичења

Ана Скенџић

Ана Скенџић, ученица је првог разреда и такмичи се из српског језика и књижевности. У разговору са нама, рекла је нешто више о свом искуству.

Такмичила сам се и у основној школи и није ми проблем да учим градиво из предмета српски језик, баш напротив, у томе уживам. Такмичила сам се и из језика и из књижевности.

Спремање је трајало цело ово полугодиште и спремала сам се заједно са професорком Соњом Бјелогрлић. Она ми је давала материјал и појашњавала градиво. Републичко такмичење је увек најтеже, па тако ни питања нису била толико једноставна, па ми је тако и требало времена да одговорим на њих и да о њима добро размислим. На Књижевној олимпијади, Републичком такмичењу из књижевности, освојила сам друго место.

Анђелина Пазаркић матурант наше Гимназије, такмичи се из француског језика. Такође, добила је и ту привилегију да посети Амбасаду Француске.

Када је почела твоја приврженост француском језику?

Почела сам да учим француски језик још у основној школи, где сам имала јако добру професорку, која ме је заинтересовала на другачији начин. Касније сам наставила да га учим и у средњој школи где сам добила разредну француског језика и са њом сам увек могла да се посаветујем.

Које године си ишла на такмичење из француског и који су твоји успеси?

Прошле године сам освојила друго место за превод на Филолошком факултету, ове године, такође, друго место. Мој највећи успех је то што сам успела за Француску амбасаду да освојим специјалну награду где сам и примила награду у Француској амбасади.

Анђелина Пазаркић

9. марта 2022. године одржан је испит о познавању немачког језика DSD 1. 46 ученика наше школе, је полагао испит, који су уједно осма генерација како се од 2015. године одржава испит. Диплома одговара нивоу B1, заједничког референтног оквира за стране језике. Испит, као и припрема, за ученике је бесплатан и међународно признат. Могу да полажу само ученици школе које су добиле статус DSD школе.

Припрема за овај испит одвија се делом у оквиру редовне наставе, а делом на додатним часовима. И ове, као и ранијих година, припрему су држале професорке немачког језика Тамара Ђукићин, Оља Коцкаревић, Агота Цикора, као и лекторка Лена Емејди.

Ученици Нина Петровић IV4 и Никола Будић IV6 са професорком Аготом Цикора, посетиће међународни конгрес у Немачкој, који подржава Гете институт, ZFA-Централа за подршку образовања ван граница Немачке

На ликовном конкурсима „Шантићева реч” на тему „Портрет друга”. Награде су освојиле:

Маја Његован (1. награда), Ана Масуловић (2. награда), Тара Петрић (похвалница)

На Републичком такмичењу из историје, одржаном 21.5.2022. године у Пироту, Гимназија „Светозар Марковић” имала је три представника. Ученица II4 одељења Ленка Глигорић освојила је седмо, а ученица II8 одељења Теодора Шушњар, осмо место у конкуренцији 40 ученика из целе Србије. Ученик IV9 одељења Страхиња Перишић, пласирао се на осмо место, у конкуренцији од 60 најбољих историчара, ученика четвртих разреда у земљи. Ментор је била професорка историје, Александра Поповић.

На Републичком такмичењу из биологије пласирали су се следећи ученици: Милица Ковачевић, Марија Миловац, Страхиња Перишкић, Анђела Станишић, Драгана Беркловић, Анђела Стајчић, Ивана Кукавица, Лаура Коња. Менторке: професорке Милица Гајић, Ружица Петровић и Хелена Гергељ

На 32. Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе, ученица I6 одељења, Исидора Илић, освојила је прве место. Све честитке Исидори на оствареном резултату, са жељом да у следећим годинама и следеће године. Ментор проф. Бранка Букарица

На 30. Поемском конкурсима „Десанка Максимовић” за најбољу збирку песама ученика средњих школа у организацији Ваљевске гимназије и Српске књижевне заједнице, ученик III6 одељења, Миомир Милосавић освојио је прво место. Жири је радио у саставу: академик Матија Бећковић, песник; Драган Лакићевић, главни уредник СКЗ, књижевник и др Вера Ваић, професор књижевности. На Конкурсу је пријавило 49 збирки, а жири је изабрао 15 најбољих. Финале је одржано у понедељак, 16. јуна, у Ваљевској гимназији, када је Миомирова збирка проглашена најбољом. Прва награда је стицањем збирке песама проглашена најбољом на Конкурсу, која ће бити представљена следеће године. Искрено честитамо Миомиру, са надом да му ово значајно признање буде мотив да настави да се бави писањем поезије.

Ана Бубоња, Маја Бубоња, Ленка
Глигорић и Анђелина Ђаловић II4

Милица Борља II9

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

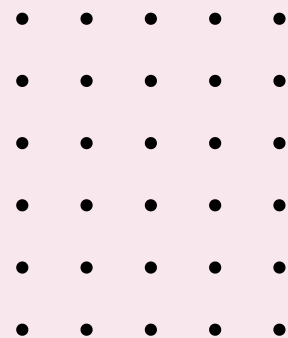
Нађа Тица и Нина Столевски II2

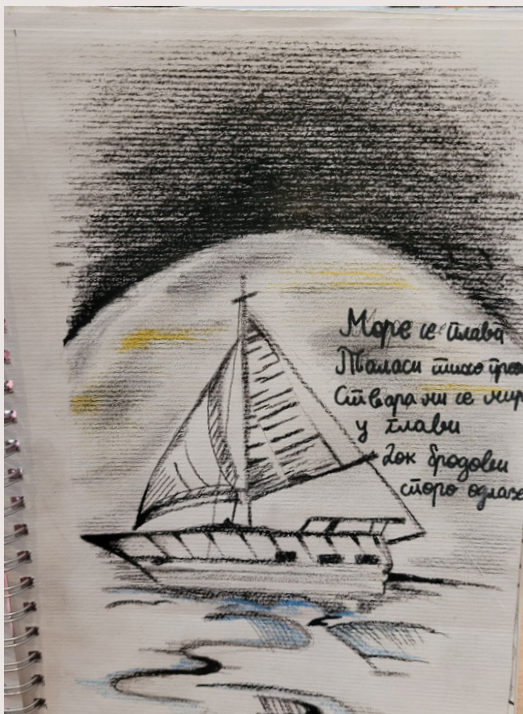

Јован Крстин II9-
Уређење животног
простора (макета)

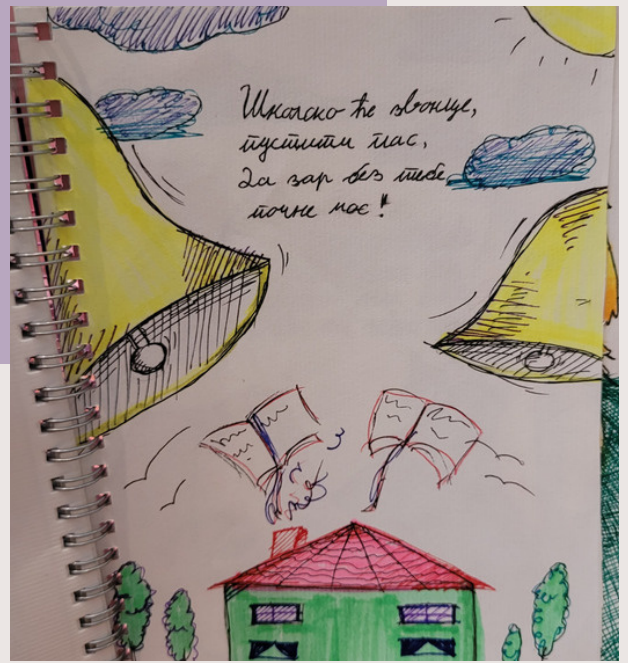

Теа Богичевић II9

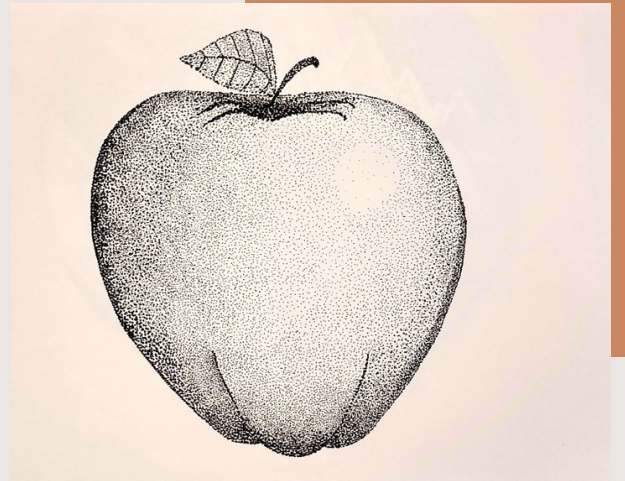
Лена Јелић 18

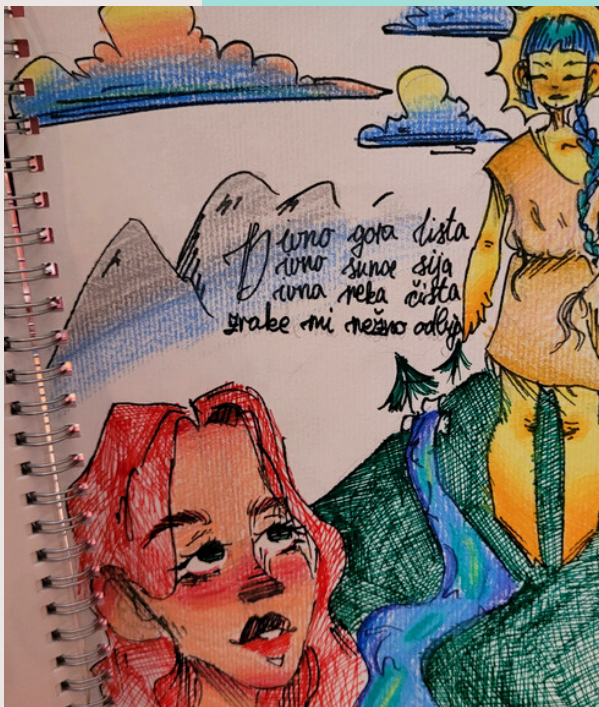
Ана Јовановић 18

Миа Пертреш 16

Дејан Тривановић 110

Дина Јакшић 18

Сара Игић 19

Google

Гимназијалац

Гимназијалац
Лист ученика и професора
Гимназије „Светозар Марковић” Нови Сад

ИЗДАВАЧ:
Гимназија „Светозар Марковић” Нови Сад

ЗА ИЗДАВАЧА:
Татјана Вукадиновић, директорка

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Јелена Давидовић, професор

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИЦИ:
Дарија Курељушић I8
Вера Радић I8
Михајло Баришић I8

КРЕАТИВНИ УРЕДНИЦИ:
Анђела Опачић I8
Елена Вујичић I8

ИДЕЈНО РЕШЕЊЕ КОРИЦА:
Уна Бронза III3

ШТАМПАРИЈА:
Футура доо
др Николе Крстића 8, Нови Сад

САРАДНИЦА:
Милка Симовљевић, професор

ЖУРНАЛИСТИ:
Анђела Опачић I8
Елена Вујичић I8
Елена Чобан III4
Марија Добрић III3
Марија Вукајловић III3
Теодора Жерајић IV10

CIP – Каталогизација у публикацији Библиотека
Матице Српске, Нови Сад 375.5
(497.113 Нови Сад)

Гимназијалац: лист ученика и професора
Гимназије „Светозар Марковић”, Нови Сад;
Главни одговорни уредник: Јелена Давидовић –
1966, бр. 1 – 1985, бр. 38; 1990/1991,
бр. 1 – . – Нови Сад: Гимназија „Светозар
Марковић”,
1966 – . – Илустр. ; 30cm Годишње.
ISSN 1820 – 7332 COBISS.SR – ID 29697031